

**La Directora General de l'Energia
Excma. Sra. Carme Mestre i Vergara
visita l'Ajuntament de la Vila**

Na Carme Mestre, Signa al Llibre d'Or

Con mis mejores deseos de prosperidad al
pueblo de Llibre d'Or al que me siento
ligada por mi infancia y sobre todo
por los esfuerzos conjuntos para hacer un
país mejor para todos.

Afectuosamente

Carmen Mestre

Directora General de l'Energia

7. X. 83

PHILIPS

TV
Color Natural

a
MONTSIA RADIO

I ARA TAMBÉ

EL VIDEO

Edita: Ajuntament d'Uldecona
D.L.: T. 162 - 1980

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ:

Carrer Major, 49
Uldecona (Montsià)

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Antich Balada (Director)
Felipe Delgado Zubiri (Confecció)
Josep Lluís Millan Masdeu
Agustí Labernia Fabregat
Àngel Millan Sans
Francesc Monserrat
Vicent Roig
Joan Vidal Marín
Manolita Nadal Carceller
Mercè Itarte
Dolors Sanjuan Auba
Juan Martínez Delgado
Juan Manuel Muñoz
Xavier Gauxachs
José Mª Pasalamar Abella
Rosa Mª Poy Roda

COL·LABOREN:

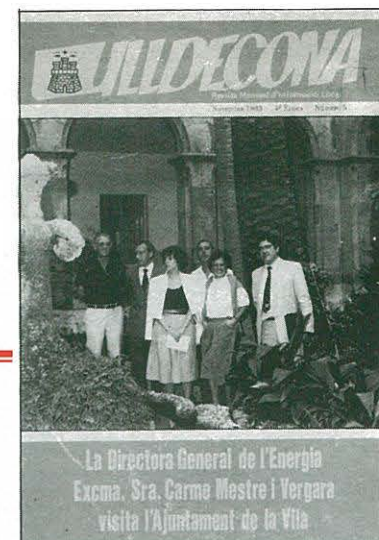
Extensió Agrària
Cooperativa Agrícola
Comunitat de Regants
Cambra Agrària
Orfeó Uldeconenc
Centre Cultural Recreatiu
La Passió
Banda Local de Música
Agrupació Sardanista
Associació Pares Col·legi B.U.P.
Associació Pares Col·legi E.G.B.
Biblioteca Popular de la Diputació
Club Sant Lluç
Associació de Jubilats
Germandat "Verge del Loreto"
Societat de Caçadors
Penya Ciclista Montsià
Club de Futbol Uldecona
Moto-Club Uldecona
Club Joventut
Club Escacs
Centre Excursionista
Club Billar Uldecona

FOTOS:

Estudis J. Ferré
Foto-Cine Millan
Josep Mª Querol

Tallers: Impremta J. Dasoy
Sant Jordi, 18 - Telèfon 74 02 18
Sant Carles de la Ràpita

Portada:
La Directora General
de l'Energia
Excma. Sra. Carme
Mestre i Vergara
visita l'Ajuntament de la Vila

EDITORIAL

Han passat les Festes de Sant Lluç, Patró d'Uldecona, que enguany han estat quelcom més que la "legítima". Bastants actes populars i esportius. I la confirmació de que tant la projecció d'una pel·lícula infantil popular té una gran acceptació, com la relativa "sorpresa" de que la pel·lícula de les passades Festes Majors va despertar un interès extraordinari. Potser hi va ajudar també l'hora, més adequada.

Les Jornades de Teatre d'Aficionats es desenrotllen amb prou assistència. Obres i muntatges molt diversos que contribueixen a la varietat del Cicle. Sembla que és una iniciativa a repetir, i que Uldecona i el Teatre Municipal poden rendir un servei als amants del teatre.

L'Ajuntament ha tingut bastant de treball com es pot veure en el resum de les Reunions de la Corporació.

El Ple va aprovar la modificació d'Ordenances fiscals, algunes de forma important, però cal tenir present que moltes no s'havien tocat des de l'any 1979.

I pensant ja en el Pressupost de l'any vinent i havent-hi varies obres d'imminent realització, calia adaptar els serveis als seus costos reals. Així s'ha fet.

I finalment, una altra visita destacada a la nostra Vila. La Directora General de l'Energia, Excma. Sra. CARME MESTRE VERGARA, ens va visitar per unes hores. Deixem constància gràfica i escrita en l'entrevista d'aquest mes.

I ULLDECONA, (Revista i poble) continuem en-davant...

PLENO EXTRAORDINARIO 26 Septiembre 1983

Siendo las veintiuna horas quince minutos, se reúnen en el Salón de Actos de la Casa Consistorial, los concejales que componen la Corporación en Pleno, al objeto de celebrar sesión extraordinaria, en primera convocatoria, bajo la Presidencia del Sr. Alcalde D. Jaume Antich Balada y con asistencia de los concejales D. Felipe Delgado Zubiri, D. Pío Puig Salomón, D. Ramón Callarisa Callarisa, D. José Martorell Canals, D. Agustín Verdiell Vidal, D. Agustín A. Labernia Fabregat, D. Angel Millán Sans, D. Josep-Lluís Millán Masdeu, Dª María Luisa Brusca Campos, D. Juan R. Marco Caballé y D. Ramón Raga Blanch.

Concejal inasistente D. Ramón Forcadell Prats.

Actúa de Secretario el Titular de la Corporación D. Pablo Ferrer Sanz.

Por el Sr. Presidente se declara abierta la sesión y seguidamente se procede a dar lectura del borrador del Acta de la Sesión anterior, que es hallada conforme y aprobado por unanimidad de los asistentes.

MODIFICACION DE LAS ORDENANZAS SIGUIENTES:

TASA POR PRESTACION DE LOS SERVICIOS DE MATADERO, MERCADO Y ACARREO DE CARNE.— TASA POR INDUSTRIAS CALLEJERAS Y AMBULANTES.— TASA POR PRESTACION DEL SERVICIO DE CEMENTERIOS MUNICIPALES.— TASA POR OTORGAMIENTO DE LICENCIAS URBANISTICAS.— TASA POR LICENCIA DE APERTURA DE ESTABLECIMIENTOS.— TASA POR PRESTACION DEL SERVICIO DE AL-CANTARILLADO.— TASA POR PRESTACION DEL SERVICIO DE RECOGIDA DE BASURAS.— TASA POR ENTRADA DE VEHICULOS A

INFORMACIÓ MUNICIPAL

REUNIONS DE LA CORPORACIÓ

TRAVES DE LAS ACERAS.— TASA POR PRESTACION DEL SERVICIO DE AGUA POTABLE A DOMICILIO.— IMPOSICION AL 100 0/0 SOBRE LA CUOTA DE LA LICENCIA FISCAL, IMPUESTO INDUSTRIAL.— ELEVACION DEL 30 0/0 DEL IMPUESTO SOBRE CIRCULACION.

Dada cuenta de las Memorias relativas a las Ordenanzas transcritas en el epígrafe, confeccionadas todas ellas por la Alcaldía-Presidencia, del dictamen de la Comisión de Hacienda, así como de los Informes de Intervención.

Y considerando la necesidad de aumentar las Tarifas de las Ordenanzas de referencia, en función de los gastos que se ocasionan con motivo de la prestación de los respectivos servicios, o de los aprovechamientos especiales que se generan, el Ayuntamiento Pleno, por unanimidad de sus miembros asistentes, doce de los trece que lo forman, acordó:

a).— Modificar las Ordenanzas Fiscales reguladoras de las Tasas y los Impuestos que se mencionan en el epígrafe de este asunto, dejándolas fijadas en las siguientes Bases, Cuantías o porcentajes:

Tasa por prestación de los Servicios de Matadero, Mercados y Acarreo de carne:

Por cada Kg. de carne sacrificada . .	9 ptas.
Por cada Kg. de carne transportada .	1'50 "
Por cada puesto de pescado adjudicado con carácter fijo, mensualmente . . .	2.500 ptas.
Por los demás puestos laterales o casillas, adjudicados con carácter fijo, mensualmente	1.600 "
Por los puestos centrales, mensualmente.	600 "

Tasa por Industrias callejeras y ambulantes:
Por cada Infustra callejera o ambulante, por metro lineal de ocupación y mes 400 ptas.

Tasa por prestación del Servicio de Cementerios Municipales:

Por cada cesión de terrenos o nichos.	35.000 ptas.
Por la conservación de nichos e instalaciones, en los tres Cementerios Municipales, cuota anual por nicho .	600 "
Por enterramiento en nicho.	1.000 "
Por enterramiento en fosa común.	500 "
Por traslado de cadáveres o restos, dentro o fuera del Cementerio	3.000 "
Por cada Título de propiedad que se extienda	1.000 "
Por cada traspaso de dominio de nicho	1.000 "
Por cada título de concesión funeraria	400 "

Tasa por otorgamiento de Licencias Urbanísticas:
El 3 0/0 de los presupuestos que resulten deducidos de acuerdo con las siguientes valoraciones:

Casas de viviendas	Plurifamiliares aisladas	Unifamiliares entre medianeras
--------------------	--------------------------	--------------------------------

Mayores de 250 m ²	21.304 ptas.	23.967 ptas.	16.866 ptas.
Hasta 250 m ²	19.529 "	22.192 "	13.315 "
175 "	17.754 "	19.529 "	12.427 "
150 "	15.090 "	17.754 "	11.540 "
125 "	13.315 "	15.978 "	10.652 "
80 "	11.540 "	13.315 "	9.764 "

Los garajes o locales comerciales que formen parte de la edificación o del conjunto se tarificarán con igual presupuesto o grupo que el edificio o conjunto principal.

Los porches o balcones o terrazas cubiertas se contarán en un 50 0/0 como superficie edificada. Si están integrados a la vivienda se computarán para la deducción del tipo de la misma.

En los EDIFICIOS DE VIVIENDAS DE PROTECCION OFICIAL se tarificarán con igual presupuesto, no obstante la Tasa a percibir será reducida en el 90 0/0 del importe que resulte.

EDIFICIOS INDUSTRIALES:

Complejo Industrial	10.652 ptas. m ²
Fábrica de más de una planta. .	9.764 "
Fábrica de una planta.	8.877 "
Edificio industrial de diversas plantas	7.989 "
Edificio industrial de una planta	7.101 "
Garajes de más de una planta. .	10.652 "
Garajes de una planta.	7.989 "
Garajes subterráneos	11.540 "
Edificios de industrias agrícolas y granjas	3.045 "
Almacén de varias plantas . . .	8.852 "
Almacén de una planta.	7.101 "
Cobertizo sin cerrar	3.550 "

EDIFICIOS COMERCIALES Y ADMINISTRATIVOS:

Edificios singulares	23.967 ptas. m ²
Edificios de primer orden . . .	19.529 "
Edificios de segundo orden . .	15.090 "
Edificios de tercer orden. . . .	12.427 "
Planta baja comercial en casco urbano	12.427 "

Los GARAJES QUE FORMEN PARTE DE LA EDIFICACION O DEL CONJUNTO se tarificarán por igual presupuesto o grupo que el edificio o conjunto principal.

Los PORCHES y BALCONES o TERRAZAS CUBIERTAS se contarán en un 50 0/0 como superficie edificable. Si están integrados a la vivienda se computarán para deducción del tipo de la misma.

EDIFICIOS DE INDUSTRIA HOTELERA O TURISTICOS:

Hoteles de 5 estrellas	31.069 ptas. m ²
Hoteles de 4 estrellas	26.631 "
Hoteles de 3 estrellas	20.417 "
Hoteles de 2 y de 1 estrella . .	16.866 "
Hostales y pensiones de 3 estrellas.	15.978 "
Hostales y pensiones de 2 estrellas.	13.315 "
Hostales y pensiones de 1 estrella	11.540 "
Edificios de apartamentos de lujo.	19.529 "
Edificios de apartamentos . . .	17.754 "
Restaurantes, Snack-Bares, Clubs-Discotheca.	19.529 "

Los GARAJES o LOCALES QUE FORMAN PARTE DE LA EDIFICACION DEL CONJUNTO se tarificarán con igual presupuesto y grupo que el edificio o conjunto principal.

Los PORCHES o BALCONES o TERRAZAS CUBIERTAS se contarán en un 50 % como superficie edificable. Si están integrados al edificio se computarán para la deducción del tipo del mismo.

PLANES DE ORDENACION URBANA:

Para el cálculo del costo o presupuesto de los Planes de Ordenación urbana se tomará como base la superficie a urbanizar, multiplicada por 22 ptas. el m².

OBRAS DE CONSERVACION, ENTRETENIMIENTO, REPARACION, RESTITUCION, RESENTAURACION, ORNATO, ADECENTAMIENTO Y MEJORAS NO ESTRUCTURALES:

El presupuesto de las mismas, se deducirá por el Técnico municipal tomando como base los materiales a emplear, la superficie, volumen, o cualquier otro tipo de unidad que pueda darse en la obra.

Tasa por Licencia de apertura de establecimientos:

El 30 % de los presupuestos o valoración que resulten deducidos de acuerdo con los precios unitarios establecidos en la anterior Ordenanza y que se da por reproducido.

Tasa por prestación del Servicio de Alcantarillado:

Anualmente por cada vivienda 1.500 ptas.
Por cada Empresa o local comercial, industrial de negocios, hotel, fonda, pensión, etc 2.000 "

Tasa por prestación del Servicio de Basuras:

Por cada vivienda ocupada, anualmente 3.000 "
Por cada hotel, fonda, pensión, etc 14.000 "
Por cada cine, teatro, discoteca o lugar de recreo, bar, café, etc 10.000 "
Por cada local comercial 3.500 "

Tasa por entrada de vehículos a través de las aceras:

Por 3 metros lineales de aprovechamiento 4.500 ptas.
Por cada metro lineal más 1.000 "

Tasa por prestación del Servicio de Agua potable a domicilio:

Viviendas con contador mínimo al año 1.500 ptas.
Exceso de consumo a razón de 30 ptas. m³, a partir de 50 m³ consumidos
Viviendas que posean autorización de aforo y no tengan contador, anualmente 3.400 "
Obras de nueva planta en construcción 3.400 "

Imposición al 100 % sobre la cuota de Licencia Fiscal, Impuesto Industrial:

De conformidad con lo dispuesto en el artº 6º del Real Decreto Ley 11/79 y artº Uco. del Real Decreto 2.634/79, se fijó el Recargo Municipal sobre el Impuesto Industrial en el 100 %.

Elevación del 30 % del Impuesto sobre Circulación:

De conformidad con el artº 21 de la Ley 40/81, se elevaron las cuotas del Impuesto Municipal sobre circulación en un 30 % dejándolas fijadas en las siguientes cuantías:

a) Turismos:

De menos de 8 HP fiscales 1.040 ptas.
De 8 HP hasta 12 HP fiscales 2.925 "
De más de 12 HP hasta 16 HP fiscales 6.240 "
De más de 16 HP fiscales 7.800 "

b).— Autobuses:

De menos de 21 plazas 7.280 ptas.
De 21 a 50 plazas 10.400 "
De más de 50 plazas 13.000 "

c).— Camiones:

De menos de 1.000 Kgs. de carga útil 3.640 ptas.
De 1.000 a 2.999 Kgs. de carga útil 7.280 "
De 2.999 Kgs. a 9.999 Kgs. de car. útil 10.400 "
De más de 9.999 Kgs. de carga útil 13.000 "

d).— Tractores:

De menos de 16 HP fiscales 1.820 ptas.
De 16 a 25 HP fiscales 3.640 "
De más de 25 HP fiscales 7.280 "

e).— Remolques y semirremolques:

De menos de 1.000 Kgs. de carga útil 1.820 ptas.
De 1.000 Kgs. a 2.999 Kgs 3.640 "
De más de 2.999 Kgs. de carga útil 7.280 "

f).— Otros vehículos:

Ciclomotores 260 ptas.
Motocicletas hasta 125 cc 390 "
Motocicletas de más de 125 cc hasta 250 cc 650 "
Motocicletas de más de 250 cc 1.950 "

b).— Dejar definitivamente redactadas las Ordenanzas en cuestión con el mismo articulado que poseían hasta ahora.

c).— Someterlas a exposición pública por espacio de quince días en el Boletín Oficial de la provincia, para que quienes estén legitimados para ello, puedan presentar las reclamaciones que estimen convenientes.

d).— Participar al Ilmo. Sr. Delegado de Hacienda el acuerdo relativo a la elevación del recargo municipal sobre las cuotas de la Licencia Fiscal-Impuesto Industrial, a fin de que sea tenido en cuenta a partir del primero de enero de 1984 y en particular a la confección del correspondiente Padrón.

Independientemente de lo hasta aquí expuesto, en esta misma sesión se suscitaron innumerables cuestiones que no se reflejan por expreso deseo de todos y cada uno de los concejales asistentes. Como colofón de todo ello, por unanimidad se pidió que constara en acta el deseo expreso de todos los miembros asistentes de la Corporación, de que en fecha breve se reunirían a fin de redactar un Reglamento interno de Régimen, Organización y Funcionamiento de las Comisiones Informativas, con el ánimo de conseguir una mejor colaboración y conocimiento de los asuntos, que en definitiva habrá de redundar en la gestión municipal y en su consecuencia para el bien de la población.

Y no habiendo más asuntos de que tratar, por el Sr. Presidente levantóse la sesión, siendo las veintitrés horas veinticinco minutos.

PLENO EXTRAORDINARIO 3 OCTUBRE 1983

DEVOLUCION DE LA FIANZA DEFINITIVA CONSTITUIDA POR DON OTILIO GIMENEZ GIMENEZ, CONSEJERO-DELEGADO DE HORMIGONES PROYECTADOS S.L. EN GARANTIA DE LA CONSTRUCCION DE UN DEPOSITO DE AGUA PARA ULLDECONA.

Se acordó devolver la citada fianza, toda vez que la obra de construcción del Depósito ha sido recibida definitivamente por el Ayuntamiento.

PRORROGA DE UN AÑO DEL CONTRATO DE NOMBRAMIENTO DE RECAUDADOR AGENTE-EJECUTIVO.

También se acordó prorrogar con D. LAZARO TENA TENA, por un año, el Servicio de Recaudación del Ayuntamiento por gestión directa en sus periodos voluntario y ejecutivo.

PETICION A RENFE PARA QUE PROCEDA AL CIERRE DE LA CARRETERA DE ALCANAR EN EL PASO A NIVEL SITUADO EN EL PASEO DE LA ESTACION.

Se dejó en suspenso este asunto.

RUEGOS Y PREGUNTAS

Se dio lectura de una carta del Ilmo. Sr. Director del Gabinete de la Presidencia del Gobierno en relación con el acuerdo del Ayuntamiento Pleno relativo a la Ley de Normalización Lingüística del Catalán.

Por último, el Sr. Alcalde puso en conocimiento de la Corporación de la reunión celebrada en Girona por la Federació de Municipis de Catalunya en su III Asamblea, en la que había sido reelegido Miembro del Consell Nacional de la misma.

El Pleno de la Corporación acordó constará en Acta su agradecimiento y satisfacción a la citada Federación.

PLENO EXTRAORDINARIO 13 OCTUBRE 1983

PLAN ADICIONAL A 1983: INCLUSION DE LA OBRA DE RENOVACION DE LA RED DE AGUA POTABLE.

En relación con este asunto se acordó solicitar la inclusión en el Plan Adicional de Obras y Servicios de Cataluña año 1983 la obra de "Reconstrucción de la red de distribución de agua potable a Ulldecona" cuya financiación será la siguiente:

Presupuesto de la obra 17.858.000 ptas.
Fondos propios 1.785.800 "
Préstamo Bco. Cto. Local 7.143.200 "
Subvención Plan Obras 8.929.000 "

EXPEDIENTE SUPLEMENTOS DE CREDITO NUM. 2.— APROBACION.

Por unanimidad de los Concejales asistentes se acordó aprobar el expediente de Suplementos de Crédito núm. 2 en el Presupuesto Ordinario para el ejercicio de 1983, prorrogado del de 1982, a fin de atender las obligaciones contraídas por el Ayuntamiento hasta el día de la fecha.

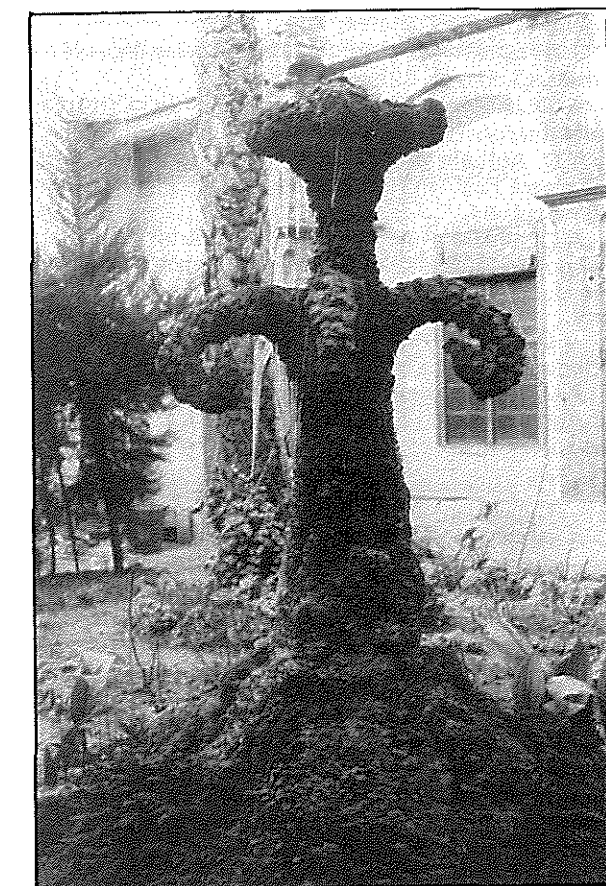
COMISIONES INFORMATIVAS. REESTRUCTURACION.

A continuación y por unanimidad de los miembros asistentes de la Corporación se acordó que a la Comisión de Urbanismo se incorpore también el concejal D. Agustín A. Labernia Fabregat.

Que la de Gobernación la componga también el concejal D. José Martorell Canadella, y

La de Cultura la compongan también los concejales D. Juan R. Marco Caballé y Dª María Luisa Brusca Campos.

Acto seguido el Sr. Alcalde manifestó que el régimen de reuniones de cada una de las Comisiones Informativas constituidas en sesión celebrada el día 30 de Mayo del año en curso, se reunirán por lo menos una vez al mes y que la formación de la Orden del día dependerá de los asuntos que incluya el Presidente de cada una de ellas, no obstante, cualquier miembro estará facultado para introducir en la Orden del día el asunto que estime conveniente, previa manifestación al Presidente de la misma.

COMISSIÓ PERMANENT 10 OCTUBRE 1983

ORDENACION DE PAGOS

Se acordó hacer efectivos todos los gastos pendientes ocasionados hasta la fecha.

LICENCIAS URBANISTICAS

Se acordó conceder licencias urbanísticas a las personas que a continuación se relacionan, en los lugares que se indican, todas ellas para proceder a pequeñas

reparaciones o modificaciones no estructurales.

A D. Salvador Villalba Villalba, en edificio sito en Castell, Caudillo, 47.

A D. José Mª Forcadell Borja, en edificio sito en Valentins, c/. Mayor, 54.

A Dª Mercedes Carcellé Vericat, en edificio sito en c/. San Cristóbal, 1.

A D. Ramón Gracia Cid, en edificio sito en c/. Muntaner, 9.

A D. Santiago Pallarés Montfort, en edificio sito en barriada Barceloneta, s/n. de Sant Joan del Pas.

A D. Domingo Rueda Muñoz, en edificio sito en c/. de Adell, 16.

A Dª Ana Ferré Vidal, en edificio sito en c/. Conde Berenguer, 4.

A Dª Cinta Roig Canalda, en edificio sito en c/. Mayor, 45.

A D. Daniel Pla Saló, en edificio sito en Castell, barriada Bordaes, 7.

A D. Enrique Fernández Pérez, en edificio sito en Valentins, c/. Rey Jaime I, 11.

A D. Lorente Reverté Valls, en edificio sito en Valentins, c/. Mayor, 32.

A D. Antonio Igual Pertegás, en edificio sito en Valentins, c/. Tsia. San Agustín, 3.

A D. Antonio Gutiérrez Gámez, para construir una balsa para riego en finca sita en partida "Plans", polg. 72, parcela 84.

A Dª Piedad Ruiz Ibarra, para construir caseta de campo en finca sita en partida "Foyetes", polg. 34 parcela 350.

A D. Agustín Martí Roig, en edificio sito en c/. Trinquete, 3.

A D. Pedro Sans Arasa, en nombre de la Cooperativa Agrícola, para realizar obras en Edificio sito en Paseo Estación, 10.

A Dª Jacinta Safont Escrig, en edificio sito en Castell, c/. Caudillo, 30.

A D. Nicanor Sans Rocafort, para construir una caseta de campo en finca de su propiedad sita en la partida "Plans Castellet", polg. 69, parcela 2.

A D. José Lázaro Galí, en edificio sito en c/. Raimundo Lulio, 5.

A D. Froilán Jaques Cifré en edificio sito en c/. Murada de Baix, 75.

A Dª Rosa Itarte Millán, en edificio sito en Castell, c/. Caudillo, 41.

A D. Juan Comós Querol, en edificio sito en c/. Clavé, 40.

Asimismo se acordó concederla a D. Pío Puig Salomón para distribución y acabado edificio según proyectos situado en c/. Barcelona, s/n.

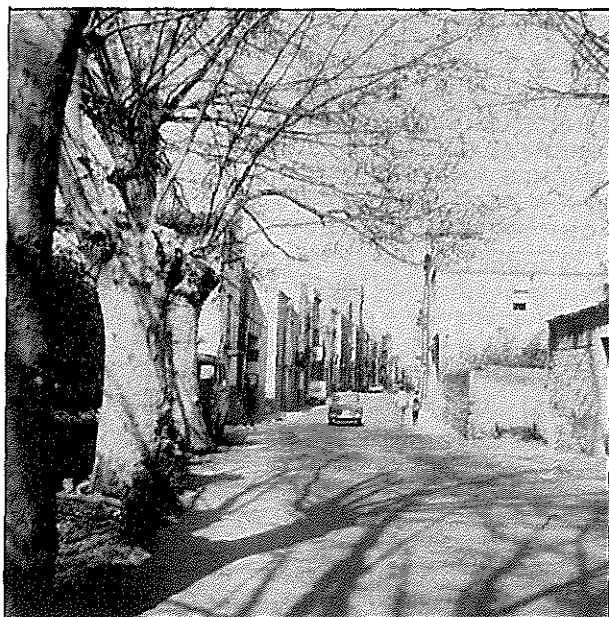
A D. Agustín Royo Bel, para realizar obras según croquis en edificio sito en c/. Gral. Prim, 8.

A D. José Marcoval Querol, para construir almacén agrícola de las características del proyecto facultativo que acompaña en terrenos sitos en partida "Terrés", polg. 74, parcelas 91 y 97.

A D. Ramón Mulet Ferreres, para construir un almacén agrícola de las características del proyecto, en c/. Entenza, 66.

A Dª Carmen Forcadell Valls, para construir almacén de las características del proyecto facultativo que acompaña, en solar sito en c/. Salvador Vidal, 3, y

Con respecto a la presentada por D. Cándido Pitarich Giner, para construir una vivienda unifamiliar

aislada y almacén en terrenos sitos en la partida "Terrés", polg. 74, parcela 54-55-57, se acordó, por tratarse de una construcción a ubicar en suelo no urbanizable y de conformidad con lo dispuesto en el artº 85, en concordancia con el artº 43.3 de la Ley de Régimen del Suelo, darle curso a la Comisión Provincial de Urbanismo para que intervenga en la concesión de dicha licencia.

CONCESIONES FUNERARIAS

Se acordó la adjudicación de los siguientes nichos:

El nicho nº 150 del Departamento C. Fila 1ª del Cementerio de la villa, a favor de D. Amado Doménech Puig.

El nicho nº 153 del Departamento C., Fila 1ª del Cementerio de la villa, a favor de D. José Cervera Morral, y

El nicho nº 154 del Departamento C. Fila 3ª del Cementerio de la villa a favor de D. Antonio Domínguez Forcadell.

También se acordó la inscripción del nicho nº 96 del Departamento Uco. Fila 3ª del Cementerio de Valentins, a favor de Dª Mª Piedad Castell Reinat, adquirido en virtud de donación.

INFORME APERTURA DE ESTABLECIMIENTOS

Se informó favorablemente el expediente que se tramita a instancia de Dª Joaquina Querol González, para instalar una cafetería en el edificio de su propiedad sito en Pza. Sales y Ferré, 11.

CORRESPONDENCIA

Se dio lectura de un escrito presentado por D. Francisco Balada Andrés en nombre de una Comisión de vecinos de Castell, relativo a construcción alcantarillado en dicho Barrio, por lo que la Comisión Municipal Permanente acordó darse por enterada del mentado escrito.

Registre Civil

OCTUBRE 1983

NAIXEMENTS

Nom	Dia	Domicili	Pares
JESSICA RUIZ I ROMAN	3	Hermana Josefa, 6	Cristóbal Ruiz Martínez i Marfa Román Pérez

MATRIMONIS

Nom	Dia	Domicili
VICENTE ALBIOL I BAYERRI amb SEBASTIANA MORA SANCHEZ	8	C/. Saiz de Carlos, 3 Peñíscola

DEFUNCIONS

Nom	Dia	Domicili	Edat (anys)
MARIA PILAR FERRÉ I VIDAL	1	San Pascual, 5	85
ANTÒNIA AUBA I FERRÉ	5	Navarra, 15	86
MANUEL MARZA I BORRAS	8	San Jaime, 15	98
JOAQUIN BLAS ROCA I FERRE	15	Sales y Ferré, 13	72
TERESA ARNAU I RAGA	17	Encomienda, 17	73
JOAQUIN QUEROL I SEGARRA	20	Santos Mártires, 11	96

D. Joaquín Querol Segarra
"Acte d'homenatge a la vellesa"

Ha mort als 96 anys

D. Joaquín Querol Segarra

El Consell de Redacció d' "Ulldecona" Revista Mensual d'Informació Local, s'uneix al pesar familiar i deixa testimoni de la pèrdua del Sr. Joaquin, l'Ulldeconenc més vell.

Senzill Retratet:

Vas vindre de lluny
pipa, cor i puny
"lo tio Bailet"

R.I.P.

Rogad a Dios por el alma de

Da MARIA CASTELL VERICAT

Que falleció cristianamente en Ulldecona el 11 de Noviembre de 1983. R.I.P. Su esposo: D. Froilán Jaques Cifre; sus hijas: Mª Asunción y Guadalupe; sus hijos políticos Gabriel Monllao y Luis Redó; sus nietos: María Asunción, Gabriel, Rosa María, Guadalupe, Teresa y Luisa; su nieto político Fernando Monfort y su biznieta Ana; los jóvenes: Elena Rodríguez, Héctor Aragonés, Miguel Angel Rodríguez y demás familia ruegan que la tengan presente en sus oraciones.

Associació de Pares d'E.G.B.

Nova Junta Directiva

L'associació de pares del Col·legi públic «Ramón y Cajal» va celebrar el passat dia 24 assemblea general ordinària, la qual no va tenir massa assistència de socis. Aquest és un fet preocupant pel que representa de desinterès dels pares vers allò tan important com és l'educació dels seus fills.

L'associació com a representant dels pares és l'interlocutor vàlid amb l'escola i l'administració, i necessita de tots per a ser una entitat forta.

Això caldria que ho tinguessin clar aquells que per la raó que sigui encara no són socis i s'hi fessen d'una vegada.

En la reunió es varen fer eleccions per a renovar part de la junta. Resultaren elegits: J. Ramón Barrera, Lucas Raga,

Lourdes Gascó, Angel Millan, Florenci Figueras, Ricardo Pla, Agustín Angel Labernia, Vicente Montesblancos i Tere Balagué.

En una posterior reunió es van designar els càrrecs de la nova junta que quedà com segueix:

President: Angel Millan, Sots presidenta: Mª Cinta Caballer, secretari: Florenci Figueras, Tresorera: Mª Dolores Barrera, Vocals: Ramona Cardona, Joan Ferré, Mª Antonia Vericat, Tere Balagué, J. Ramón Barrera, Lourdes Gascó, Agustín Angel Labernia, Vicente Montesblancos, Ricardo Pla i Lucas Raga, Vocals en representació dels mestres: Paquita Querol, M^a del Carmen Roé i Esther Sáenz. Per Sant Joan del Pas: Enri-

que Castell. Falten a designar els representants dels Valentins, Barri Castell i Sant Rafael del Riu.

En aquests moments de renovació volem manifestar un cop més la nostra intenció de col·laborar en tot moment amb els professors en la tasca d'aconseguir una escola en llibertat, plural i integradora. En la que a un nivell acadèmic elevat l'acompanye una potenciació de la personalitat del nen que és l'artista principal de tot programa educatiu.

Tots els pares, els de la junta, els socis i els que no ho són tenim quelcom a dir, i molt més a fer, si volem que això sigui una realitat. Acabem amb l'apatia i donem un pas endavant.

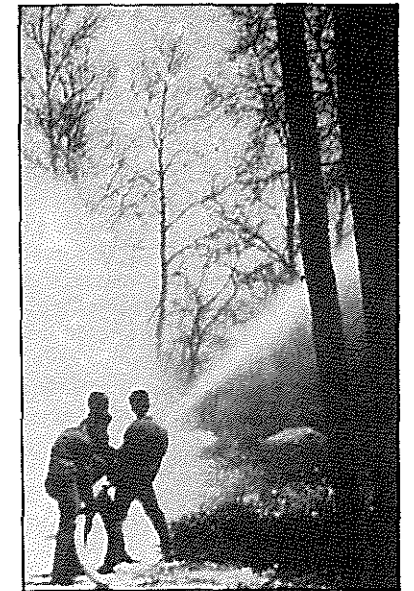
Davant els incendis Reflexiona

Encara que pareix, a sí vista que ha passat ja l'època de l'any per parlar dels incendis, tant del camp, en general, com dels forestals en particular, que són (desgraciadament) dels que més se'n parla pels mitjans de comunicació, per les catàstrofes tant ecològiques com econòmiques que produeixen, ens sembla que és el donar uns consells per a la prevenció dels mateixos. Perquè ademés la climatologia d'aquest any es

presta a que es continuen produint.

A continuació parlarem d'una sèrie de mides que tothom hem de prendre per evitar-los:

1^a La cremada de matorral i pasto: es farà sempre adoptant-se a la legislació de la zona, en tot cas es construirà un talla-focs que mai no serà de menys de 2 metres totalment desprovist de vegetació per a que pugui aturar el foc quan allí

arribi, així com tenir ben prop una quantitat suficient d'aigua per poder utilitzar-la en cas de no poder controlar totalment la cremada. El foc d'aquestes cremades es començarà sempre en les parts altes, amb el fi de que vagi sempre costa avall el que facilite el seu control.

2ª Les foguerades per fer menjar, calor o llum només es podran fer sempre que no hi estiguem prohibides, i dins de l'època i dies en que no hagi perill.

S'elegirà el lloc en un clar del terreny i si és necessari es netejarà de brossa i vegetació un mínim de 3 metres de diàmetre. No es començarà a fer el foc mentre hi hagi encara que sigui una mica de vent, ni s'abandonarà el lloc del foc fins a mitjà hora després d'apagat amb aigua o terra. Aquestes regles són tant per a excursionistes com per a acampadors.

3ª Els fumadors, per últim, aniran en molta cura en deixar sempre ben apagades les cigarretes així com els llumins.

En futurs escrits seguirem parlant tant de l'extinció dels incendis com de l'actuació que hem de tenir quan es produeixen.

Ramon Raga-Blanch
Conseller de Protecció Civil

Comissió de Cultura

"III CONCURS DE TREBALL, SOBRE LA CONSTITUCION ESPAÑOLA"

El Pleno de la Corporación Municipal, de fecha 7 de diciembre de 1981, acordó por unanimidad de sus miembros asistentes:

- Promocionar con carácter anual "Un Concurs de Treballs" entre los escolares de E.G.B. del Colegio "Ramón y Cajal", que versará sobre la Constitución.

- A tal efecto han sido designados ya, tres miembros del Ayuntamiento para poner en marcha el III Concurs de Treballs, del año 1983.

AJUNTAMENT D'ULLDECONA

III CONCURS DE TREBALLS SOBRE LA «CONSTITUCION ESPAÑOLA»

Col·legi participant E.G.B. «Ramón y Cajal»

De les Festes d'Ulldecona

Només cal investigar un poc el passat d'Ulldecona per assabentar-vos, tot seguit, que els seus habitants en qüestió de fer festa no han afluixat mai. Mostra palesa del que dic són les tradicionals celebracions, cada any, de dues llargues i lluites Festes Majors. Potser de l'única que caldria d'oldre's és d'estar massa juntes, car en l'espai d'un mes a l'altre s'escauen les dues, que per cert degut de restar tan pròximes m'oferí en les meves primeres i assídues visites, de tres o quatre dies, a aquesta població del Montsià, l'oportunitat de gaudir d'una de les més agradables i pintoresques anècdotes de ma vida. El cas fou que a l'anar-me'n al final de les Festes de la Mare de Déu de la Pietat, patrona del poble, que es celebren entorn del 8 de setembre com a moltes ermites escampades arreu de Catalunya, diada que es coneix popularment com la festivitat de les Verges trobades, i al retornar poc després o sia a la vigília de Sant Lluç evangelista, patró de la Parròquia, haig de confessar-vos que al trobar-me, de sobte, enmig d'aquestes diades vaig restar deliciosament sorprès i, ensem, pregonament intrigat ja que vaig creure, de bell antuvi, que havia arribat en un poble en el qual, per fi, s'hi havia assolit el màxim d'emancipació humana i de felicitat paradisiàca, això és que l'endemà de festa sia festa.

Segons el meu humil parer en comptes d'anomenar-les Festes de Sant Lluç s'haurien de considerar com a Fires, tal com foren instituïdes pel rei Pere IV el Cerimoniós el gener de l'any 1346, des de València, quan concedí al poble d'Ulldecona el poder celebrar unes fires cada any i a perpetuïtat, des del dia 1 al 10 d'octubre. Anys després, el 1417, el rei Alfons V el Magnànim ratificà aquesta gràcia del sobirà antecessor, però amb la següent modificació, que en comptes de celebrar-les a la primera dècada d'octubre es traslladessin a la segona o sia del 10 al 20 del mateix mes.

Com podeu veure dintre d'aquests deu dies d'ampliació, exactament, el 18 s'escau la festivitat de Sant Lluç, mes no crec que sien gaires d'aquí que sàpiguin que el 16 és Sant Galdric. I tots els ulldeconencs exclamareu, i què ens importa? Molt, ja que segons el folklorista Joan Amades anys enrera en aquest jorn Ulldecona la festa principal de les fires i, us asseguro, que de l'Amades podreu dubtar-ne de la pregona subtilesa de les seves anàlisi o significats antropològics però mai de la veracitat de les cites folkloriques que retreu i comenta.

Segons la meua humil opinió anys o segles enrera la festa de Sant Galdric degué fins i tot superar en esplendor a la de Sant Lluç per ésser el dia punta de les fires en el qual hi acudien més venedors amb tota mena d'eines, arreus i recipients propis de les tasques de la pagesia, situant llurs parades sota les voltes de la Plaça i al llarg del carrer Major.

I té una justificació ja que com tots sabeu Ulldecona ha estat principalment una població agrícola, i d'aquí ve que es venerés especialment a Sant Galdric per haver estat un pagès rossellonès que a l'edat mitjana se'l considerà com a patró de tots els pagesos dels Països Catalans, molt abans que Sant Nin i Sant Non.

Segons la tradició o llegenda, mentre ell resava els bous li llauraven la terra sense que els menés ningú; miracle que, molts anys després, s'atribuí a Sant Isidre, fill i patró de Madrid, però amb la variant,

com sempre de més alta i superior categoria, ja que mentre l'actual patró de tots els camperols d'Espanya orava, no eren els lents i testaruts bous els qui li feien la tasca, sinó els àngels celestials. I he d'entendre, segons es documenta, que Sant Isidre Llauredor no es venerà a Catalunya fins el segle XVII quan quasi bé tots els camperols d'enllà de l'Ebre desconexien que hagués existit com a sant i molt menys com a patró dels agricultors.

Segons el nostre folklorista Joan Amades relata la manera que els ulldeconencs es divertien per Sant Galdric, això és al ritme del ball del panoli, tan típic en aquestes comarques, que consistia en una dansa en la qual els participants en comptes d'un ram oferien una coca de panoli maurada d'oli i vi blanc a llurs parelles. Després del ball se les crusprien tots plegats a la Plaça.

Però la dansa més característica, segons el mateix autor, era el ball tres, que lamentablement ha caigut en l'oblit. Per més que he preguntat ningú m'ha sabut donar raó d'ell. El ball tres era una dansa on els actants es dividien en dos grups formats d'un ballarí i dues ballarines. Els tres tenien que ser molt hàbils i el ballarí encara molt més per l'agilitat dels seus salts i gesticulacions. La música crec que melòdicament, però amb un ritme més viu, devia ser semblant a la de la jota tortosina que acompanya a l'actual ball de mantons.

I com a final d'aquest breu i pintoresc comentari llenço mon prec: No seria possible rescatar per les festes i fires futures d'Ulldecona el ball tres.

ENDAVANT!

Arcadi Mestre

RECORDS D'AHIR DE LA VILA

Foto Àngel Millan. Any 1910. Un entierro de primera

Foto Maria Minguet. Any 1910. Taller de modistas

CARTES AL DIRECTOR

Muy Sres. míos:

Habiéndose publicado en la página 53 de esa Revista correspondiente al mes de Septiembre, 4ª época, Nº 3, un artículo titulado "LEY ORGANICA DEL DERECHO A LA EDUCACION" había un "meollo en cuestión" bastante confuso, por lo cual ruegoles la publicación del presente escrito, con el fin de que quede patente la disparidad de mis criterios.

El señor que escribió el artículo, se sacó, el meollo mencionado de una serie de conclusiones subsacadas de lo dicho en la Conferencia EPISCOPAL. Pero, a la que yo venía a referirme, es que realmente "el meollo" no existe, por lo menos no lo entiendo. Vamos por partes.

Sepa el Sr. Angel Millán,

1º.— ¿Sabe realmente lo que es subvención?

2º.— Si una escuela privada con todos los gastos concertados es "Pública", deja de ser privada.

3º.— Recibir subvenciones y cobrar a los alumnos no es incompatible como supone el Sr. Millán. Sencillamente porque a la escuela Privada nadie te manda a ir, son los padres los que quieren y pagan porque según ellos, quizás recibirán mejor educación sus hijos, o bien de esta forma puedan elegir el grado de Enseñanza y educación que les quieran impartir, y

4º.— Además de hacer constar que si el Gobierno concede subvenciones a colegios Privados es porque a lo mejor no posee él los suficientes para albergar a toda la población escolar. Y si no se lo cree, pregúntele al Ministro de Educación del Gobierno actual, como

se las arreglaría si no existiesen. Sepa también que los alumnos y los padres desean la "LIBERTAD" que Ud. tanto propugna de escoger entre las escuelas públicas y privadas, las que voluntariamente deseen y no olvide que los centenares de miles de alumnos que escogen una o la otra por algo será ¿no?

No sé el tipo de Educación que Ud. recibió en la escuela los años 50 al 60 que dice mejor es olvidarlo. Yo también fui a la escuela del 68 al 78 más o menos, y tuve la suerte de encontrarme con profesores de la nueva ola y con otros de la vieja ola por así decirlo valga la comparación. Si en ciertas cosas no puedo alabar a estos segundos, menos lo puedo hacer con esos de la nueva ola que intentaban dismitificar para mitificar lo que ellos poseían como mito. El mito de una Libertad perdida frente a otro mito con 40 años de existencia. En aquellos años de transición, gente que ahora encabeza listas de partidos Políticos de Izquierda, realizaba verdaderos mitings en las Aulas a seres que jamás pudimos entenderlo. ¿Esto era enseñar? Esos mismos profesores suspendían a un chaval que portase una Bandera de España y esos mismos profesores no se cansaron de vitorear la figura de Líderes Políticos Españoles que repasando su vida privada habían estado estudiando en centros religiosos y ahora en la actualidad lo siguen haciendo sus hijos.

Y termino diciendo ¿No cree Sr. Millán que el "MEOLLO" que se ha inventado va hacia otra parte...? y por cierto política.

Vicente Borrás Vives

EDUCACIÓ: EL DRET DE LA DRETA

Sr. Director:

La càrrega demagògica de la OPINION SOBRE EL DERECHO A LA EDUCACION de la revista anterior, em decideix a enviar-li aquesta rèplica.

Sr. Alejandro Serra: Acceptarem, de moment, que el principi de neutralitat d'un professor, amb els seus alumnes, és difícil. Efectivament, els Centres imparteixen informacions i desperten actituds, d'acord amb la llibertat de càtedra de cada professor i sempre que no es defensin idees anticonstitucionals, ni es faci propaganda partidista, ni es mostri moralment i respectuós.

Sens dubte, el mestre ha de fer moltes cabrioles per mostrar-se imparcial, però l'avantatge evident d'un Centre Públic és que almenys HO INTENTARÀ o SE LI EXIGIRÀ; mentre que en un Centre Privat haurà de dir el que mani el Titular del Centre (l'amo), sota pena fulminant d'expulsió. I aquí és on s'exclama el president de la CECE, Sr. Martínez Fuertes, demanant "mayor agilidad, libertad y presencia del titular del Centro en la contratación y despido del profesorado", davant d'una LODE que propugna, —a canvi de les subvencions— un Consejo Escolar, format per director, professors, pares i alumnes, que determini la línia pedagògica del Centre i els criteris d'elecció i acomiadament d'un professor.

És clar, els amos dels latifundis escolars perden aquí el fuet amb què fins ara han fet valdre les seves directrius davant de tot cavallet rebel. I això no interessa! oi?

On és aquí la llibertat de càtedra i la neutralitat, Sr. Serra?

Voldria dir-li que té vostè raó quan diu que en sociologia i història és difícil l'objectivitat. Però és que en religió i moral religiosa és impossible! O s'està amb una, o s'està contra una, o no s'està amb cap! Puc ser jo neutral ensenyant dogmes catòlics? Més encara, hi ha neutralitat regalant temps de l'horari escolar per a l'adoctrinament en una sola religió? ¿No creu vostè que les diverses confessions disposen prou de temples, hores i personal per acomplir llur tasca doctrinal, sense necessitat de fomentar divisions i lluites dins dels Claustres i les Associacions de Pares?

Si vostè vol neutralitat, anem a veure aquests "intereses extraescolares que presionan". No se li ha ocorregut de pensar en les pressions que deu rebre el Govern perquè s'hagi d'empassar precisament un dels punts més progressistes del seu ideari: L'ESCOLA LAICA?

Però vostè toca precisament el dit a la llaga: Per a Ulldecona, això del "desprecio hacia los Centros Privados" no és cap problema, perquè no hi ha possibilitat d'escollir. I sap per què? I sap per què tampoc tenen aquesta possibilitat els nens de Bonavista, del Barri de l'Esperança, de Batea, de Prades, dels barris marginals

de Barcelona, etc.? Perquè, els "mercantilistas, reaccionarios y un muy largo etc" empresaris religiosos o pseudo-religiosos (OPUS) (FERE) (CECE)... no tenen cap interès a repartir la seva reconfortant educació entre els pobres d'esperit i de butxaca, entre els pobles que no tinguin gent per omplir-los les classes amb quasi 40 alumnes, per poder així xuclar més de les subvencions i de les quotes mensuals!

On se situa el dret a la llibertat d'ensenyament per a una família modesta? N'estem farts de tanta demagògia proclama del dret dels pares a escollir Centre per als seus fills! En els grans Centres Privats només entren els llestos! Els qui no passen el test d'ingrés, que els eduqui l'Estat! No ens estranyem llavors que les estadístiques valorin un major fracàs escolar per als Col·legis Públics!

Les quotes mensuals i la matrícula poden arribar a xifres esgarrioses, camuflades sota la justificació de despeses complementàries, dret a piscina, etc. Vol dir, Sr. Serra, que "las formulaciones tendenciosas, trabas y equívocos" no vénen de vostès? Per què no es diu clar d'una vegada el que es vol?: EL DRET DELS PARES RICS A ESCOLLIR LLIBREMENT UN CENTRE, on els seus fills no es barregin amb la xusma i que, a més, els hi resulti gratuït, pagant l'Estat!

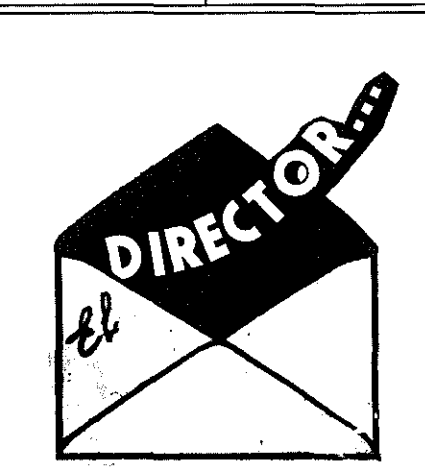
Ja és tenir barra, senyors! Els Centres més ben equipats d'Espanya no són pas els públics, precisament. I fins que no hi hagi una veritable equiparació d'instal·lacions i de material, fins que el dret de matrícula del pare sigui REALMENT LLIURE —sense coercions de Coeficients Intel·lectuals o d'Ingressos Familiars—, una persona que es preocupa tant per la moral com vostè hauria de veure la flagrant immoralitat de subvencions PER LA CARA els Centres Privats.

Però és que la LODE no nega les subvencions!, i això és el més graciós, LES ATORGA!, i l'únic que demana és que aquests diners siguin controlats i supervisats per una Comissió Conjunta. ¿Què amagaran, senyors, aquests dignes representants "de más de diez millones de almas" que no volen ensenyar les seves vergonyes econòmiques a la llum pública? ¿No creu que, davant d'això, n'hi ha molts que han pensat amb raó el que diu vostè de "traficantes de conciencias y de dineros"?

Tal com diu, una societat plural necessita una pluralitat d'ensenyança. ¿I no creu que cada mestre públic, amb el seu estil personal i dins de les normes educatives que elabora el Consell de Direcció —pares, mestres, Ajuntament i alumnes—, atorga més garanties de pluralitat que un Col·legi on es fa única i exclusivament el dictamen de l'ideari del Titular o de les Associacions Religioses que el regeixen? ¿I que sota aquest control, "la libertad, magisterio, vocación y profesionalidad" dels mestres, es tornen paraules buides?

En tot cas, i per acabar, voldria dir que l'Estat té l'obligació de garantir un ensenyament, o una sanitat, o unes carreteres públiques. Estaríem bons que ara, els propietaris dels automòbils luxosos demanessin carreteres especials perquè els seus cotxes no poden córrer prou per les humils Generals! I que exigissin a l'Estat que els hi pagués! L'Estat ha de complir unes obligacions comunals dignes i suficients, i qui en vulgui més, que s'ho pagui! Sr. Serra, jo i molts no neguem el dret a l'existència dels Col·legis Privats, però no volem que els diners de tots vagin a parar a les finques particulars d'un "señorito de la Enseñanza".

Atentament
JOSEP-MARIA
FORCADELL I FUENTES

Aquests articles es publiquen per voluntat del Consell de Redacció, tot i que no compleixen els acords que en referència als articles d'opinió va fixar el propi Consell.

El Consell de Redacció de la Revista d'Informació Local "ULLDECONA" que respecta i és amant —per suposat— de la llibertat d'expressió, creu però que aquesta revista no ha de convertir-se en una publicació de polèmica constant. Li sembla al Consell que cal evitar les rèpliques i contrarrèpliques continuades.

També és partidari el Consell de que els articles d'opinió, en lloc de referir-se constantment a altres articles o persones, expressen quina és l'opinió de l'autor sobre el tema. Punt. El judici ja el faran els lectors.

Es prega, doncs, que dintre de lo possible es tinguin presents aquests suggeriments. En bé de la Revista i del poble.

ENTREVISTA

— Motiu de la seva visita a aquestes terres.

• El motiu principal, fer de Pregonera Major de la Festa del Remei a Alcanar, però he aprofitat el dia per visitar altres pobles del voltant que també m'interessaven molt: Ulldecona, Roquetes, Mas de Barberans, Godall...

— Godall... ¿què li recorda avostè aquest poble?

• Godall, certament em porta records de la meua primera infància. És el poble on hi vaig viure fins els quatre anys. Avui, al tornar a Godall, tot m'ha semblat conegut. M'he trobat molt bé.

— I Ulldecona; ¿li és també un nom conegut?

• Ulldecona és el poble més important situat a prop de Godall, i jo recordo perfectament a casa haver sentit dir: «Això s'ha d'anar a comprar a Ulldecona». Jo, la veritat és que no tenia als ulls la visió d'Ulldecona perquè vaig marxar molt aviat, però en canvi pels records familiars sí la tenia present.

— I ara que ha tornat, ¿què li semblen aquests pobles: Godall, Ulldecona...? ¿Quines perspectives tenen?

• Des del punt de vista purament econòmic em sembla que s'hauria d'intentar un avanç en la relació entre l'agricultura i el seu aprofitament industrial. Comparats amb altres llocs de l'Estat tenen un nivell de vida prou acceptable, però crec que hi han possibilitats reals de desenvolupament d'aquestes terres a partir de l'agricultura amb una certa (diguem-ne) barreja adequada d'indústria i inclús de serveis.

— ¿Pensa tornar-hi aviat a aquestes terres?

• Jo espero tenir ocasió de poder tornar a visitar no massa lluny a tota aquesta gent que avui tan bé m'han rebut.

— Parlem d'altres coses, si li sembla. Vostè és Directora General de l'Energia. ¿Quina relació professional té amb el tema?

• Jo, que sóc economista, vaig entrar a treballar a l'I. N.I. fa 13 anys, i allí he treballat molt de temps en el següent econòmic del sector elèctric tant des del punt de vista dels preus com de la política financera; i a partir d'aquí, després he estudiat altres qüestions econòmiques de tota l'energia. Cal dir que al moment del meu nomenament com a Directora General, estava fent control d'empreses públiques, i el fet d'haver estudiat com funciona de veritat una empresa m'ha estat després molt útil, jo diria tant o més útil que conèixer els temes econòmics importants, per exemple, del sector elèctric.

— I en la seva responsabilitat, ¿com es sent de Directora General?

• Crec que és un privilegi, en un moment en que molta gent està il·lusionada en treballar perquè el país millori, perquè el país canviï, perquè el país sigui un país més modern i més just, doncs és un privilegi poder dedicar-se a treballar en el camp de l'energia. L'energia és una de les claus fonamentals que determinen no sols l'economia sinó inclús els modus de convivència d'un país. La centralització o no centralització del fet energètic és un tema important al veure les respostes dels diferents països als canvis que es produeixen dins del món de l'energia, canvis de vegades econòmics, d'altres vegades tecnològics. I tot això comporta en aquests moments una possibilitat de treball que jo sense cap dubte crec que és un privilegi tenir-la.

— Al Ministeri d'Indústria, ¿quants Directors i quantes Directores generals hi han?

• Onze Directors i una Directora sola, evidentment. I dic evidentment perquè seria pràcticament impensable que en aquesta societat una dona

deixés de ser minoria en quan ocupa un càrrec mínimament important. Em diuen «la» Directora...

— I dintre de la seva feina, ¿com es sent quan es veu obligada a prendre decisions com la propera pujada de la gasolina

• Aquestes qüestions dites «impopulars» no em preocupen. El que em preocupa és saber si realment aquestes decisions estan justificades o no. I en aquest cas puc explicar a tothom perquè la prenc i quins avantatges i desavantatges li veig, i en aquest sentit no em preocupa la impopularitat de la mateixa. Jo crec que afortunadament vivim en un país cada cop més madur, que entén que de vegades s'han de fer sacrificis i que l'única cosa que demana és que els sacrificis serveixin per alguna cosa.

— Programa de centrals nuclears. ¿Què es farà al respecte?

• Primer que res he de dir que aquest tema s'ha magnificat molt, i a més a més als diaris sempre surt lligat al meu nom. Jo crec el següent: per un cantó tenim raó de donar molta importància al tema nuclear (com diuen els americans, el tema nuclear no és qualsevol manera de fer bollir aigua), ja que comporta uns riscos i això fa que hem d'ésser especialment cuidadosos i exigents en les mesures de seguretat. Ara bé, també penso varies coses més: estem en un país que té uns determinats recursos, i a més a més ens hem trobat amb unes inversions fetes. Si nosaltres diem: «aquestes inversions no es fan servir i n'hem de fer unes altres, és a dir, hem de buscar més diners per fer-ne unes altres de diferents», això el país no ho pot aguantar. Aleshores, ¿quina és la possibilitat que jo tinc? Doncs, tinc la possibi-

litat d'aprofitar el que ja pràcticament està fet, però sent absolutament exigent —això sí— amb les mesures de seguretat i protecció del medi ambient; i al mateix temps anem a preparar el país, amb els tècnics, de manera que poc a poc aquesta tecnologia sigui cada vegada menys problemàtica. Després ja decidirem si en volem més o menys, però en tot cas haurem arribat a un nivell tecnològic suficient per poder entendre bé quins són els problemes que comporta aquests tipus d'energia, per donar-los-hi les solucions que s'estan donant a altres països, i per anar millorant la utilització que es fa d'aquesta energia de cara a la producció elèctrica.

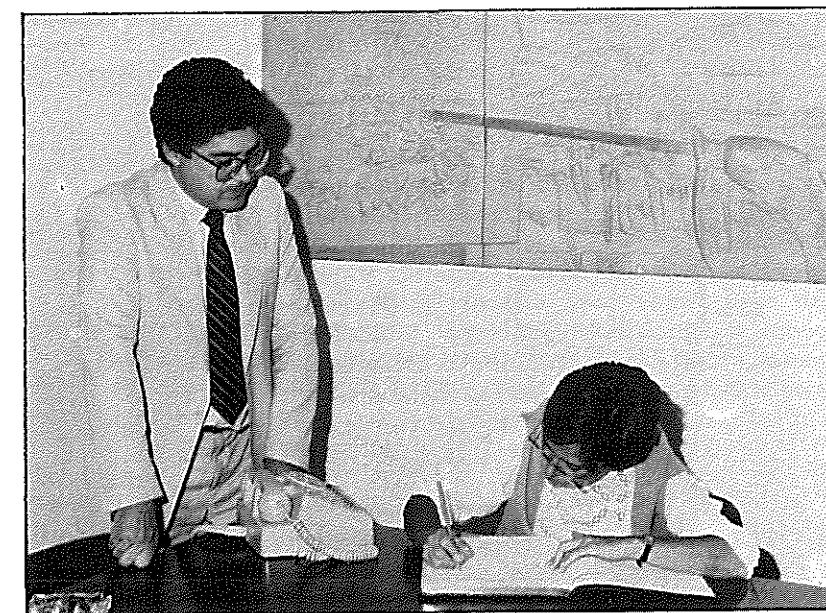
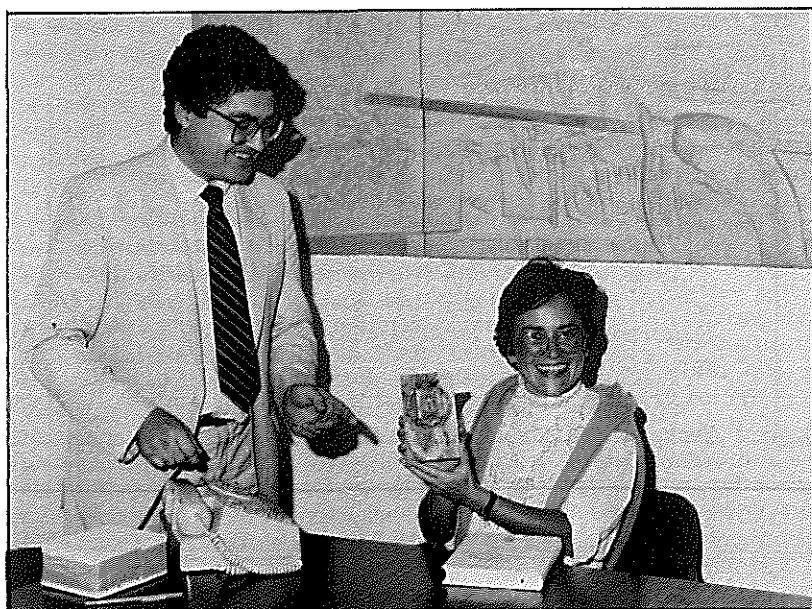
— Vostè té fama de radical. ¿Està d'acord amb algunes mesures —com la reestructuració de la siderúrgia— preses pel seu Ministre?

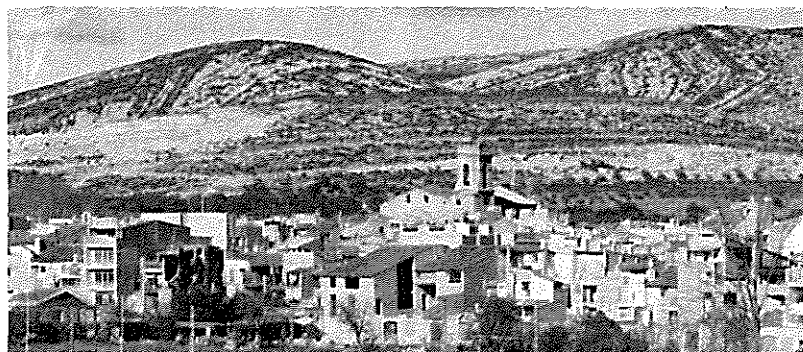
• Jo crec que si el Govern tinguéssim a les mans una manera d'aconseguir la modernització de la nostra indústria, de fer un país competitiu amb les economies exteriors, sense haver de pagar un preu tan dur com s'haurà

de pagar, jo crec que prendriem unes mesures diferents. També he de dir que si bé es plantegen certes mesures de tancament d'algunes plantes industrials, certament les mesures que s'estan estudiant per aconseguir salvaguardar els nivells adquisitius dels treballadors que es vegin afectats per les mateixes, són les més importants de les que mai s'han estudiat, no sols quan hi manava la dreia sinó inclús més que a la majoria dels països que jo conec. A mi m'agradaria molt que nosaltres puguéssim fer una política absolutament diferent. A mi m'hagués agradat molt arribar a treballar en el Govern en un moment que no fos de crisi, en un moment en que el que es tractés fos de repartir un pastís el més gros possible. Però el nivell de responsabilitat arriba quan arriba i el que s'ha de fer és donar respostes coherents i possibles.

— Carme Mestre Vergara, Directora General de l'Energia, moltes gràcies per les seves paraules per a la Revista «Ulldecona».

D.A.

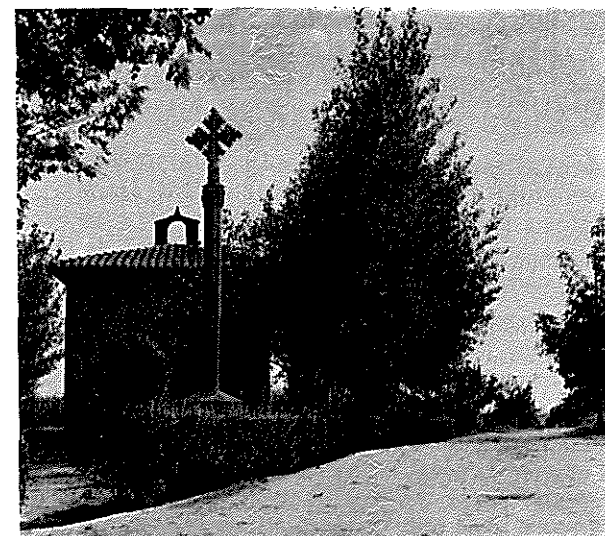
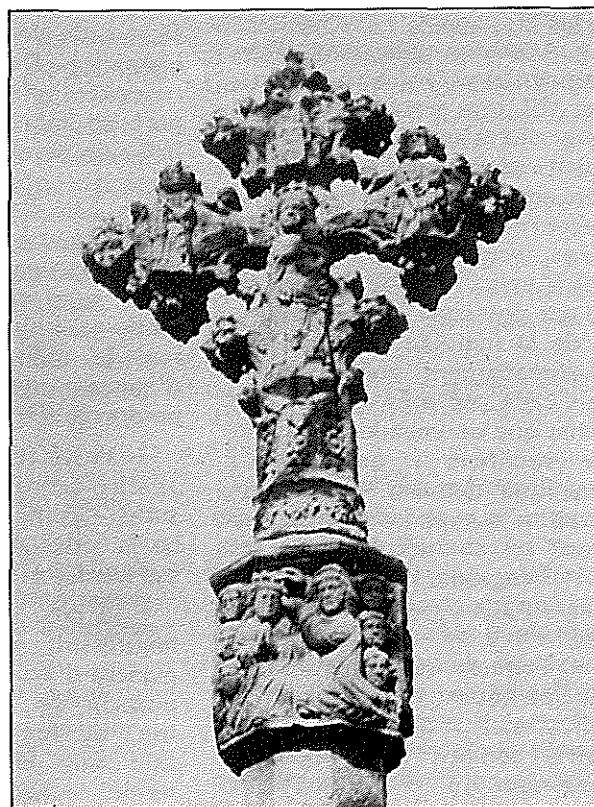

Cruz de término

En el mundo cultural de Barcelona, ha aparecido estos días, un libro publicado por una Editorial especializada en temas de la región, que bajo el título "Les Creus al vent" de Albert Bastardes i Parera, recoge, abarca y describe una ingente cantidad de cruces, segurement todas las de Cataluña, incluidas las de nuestra Villa.

Consideramos sin embargo, que habría que puntualizar sobre algunos de los aspectos que en dicho libro hacen referencia a las mismas.

Digamos en primer lugar, recogiendo diversas versiones escritas, que la Cruz de Término de Ulldecona, fue donada a la Villa por Ramón Berenguer III el Grande, al reconquistarla de los moros a finales del siglo X. Es de un estilo florido, los brazos de la misma estan adornados por motivos florales y a la vez por diversas imágenes religiosas, motivadas en la vida de Jesús o en escenas Bíblicas, siendo los motivos principales, Cristo crucificado por una parte y la Virgen por otra. Igualmente el capitel contiene diversas escenas Bíblicas y varios escudos heráldicos. Por la altura del fuste, de una sola pieza sobre los cuatro metros, a la vez que realza la belleza del conjunto, demuestra también la importancia y categoría del mismo.

Cruz al viento, sí, pues su emplazamiento siempre ha sido al aire libre desde que la levantara a los aires, el Conde de la dinastía Catalana, pero en este caso, también Cruz de Término, porque con ella testimoniaba hasta donde había llegado en su lucha de reconquista contra los moros.

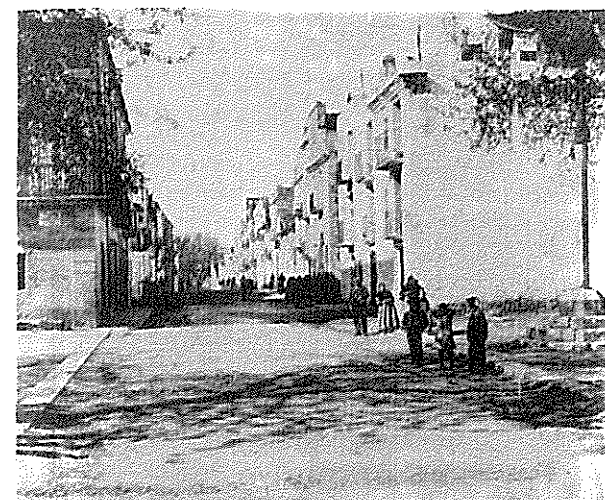
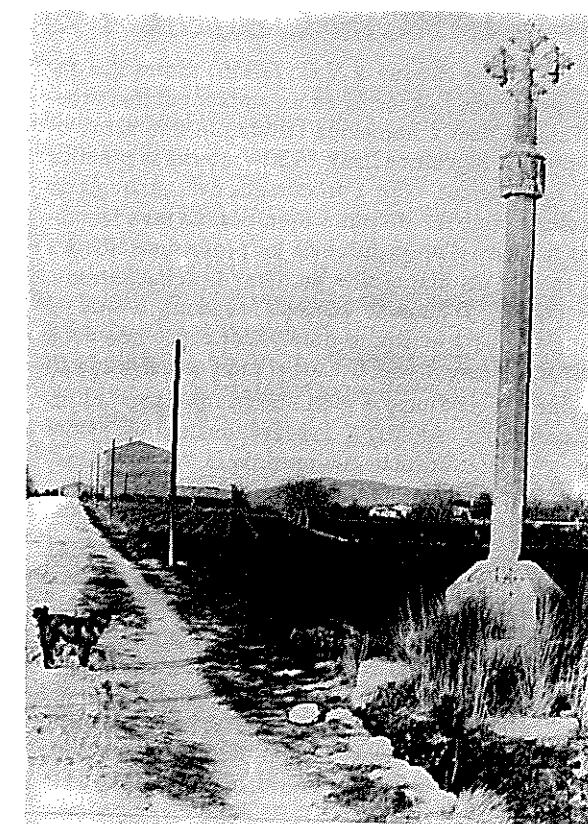
Su emplazamiento hasta 1936 en que fue destruida, siempre fue el mismo. Según el plano reproducido, fue levantada extramuros, fuera de las murallas que circundaban y encerraban la población para defenderla de posibles agresiones, en la parte exterior del portal de Vinaroz, también de San Agustín.

Con el tiempo, esa parcela exterior se denominaría del Calvario, por emplazarse allí dicha instalación religiosa, pero ello no puede significar en modo alguno, que la Cruz de Término fuese la Cruz del Calvario, como se demuestra en el momento que se construya el actual Calvario allá por 1927, cambiando su emplazamiento, pero no la Cruz, que persiste en el mismo lugar.

Sin embargo, al procederse a la restauración de la

misma en 1966, debido a la transformación sufrida por la plaza donde antes estaba levantada, se creyó conveniente y adecuado, situarla en el conjunto del Loreto, aprovechando el pedestal vacío desde hace años que allí existía y aprovechando que dicho conjunto se restauraba también y se recuperaba para el culto.

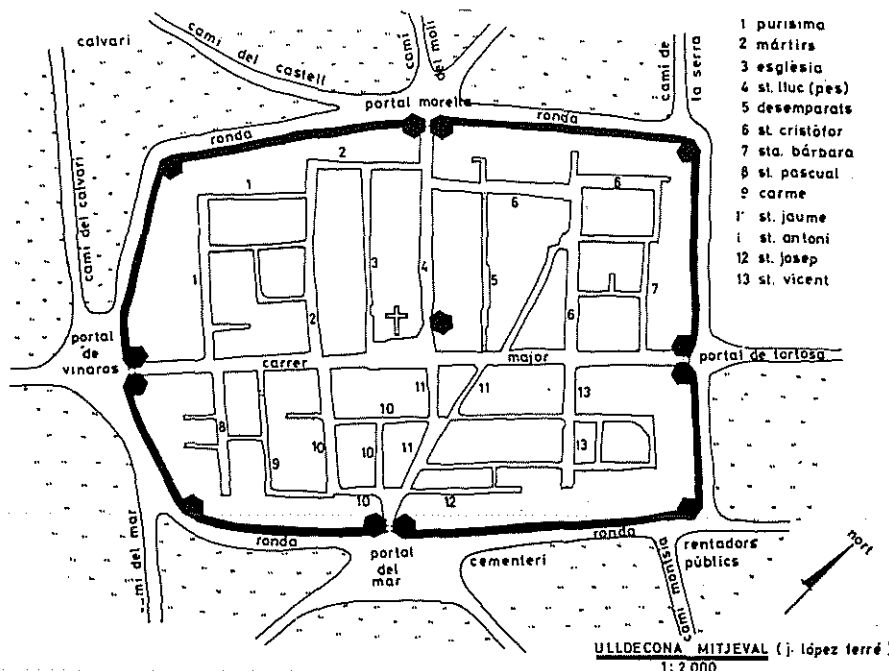
Hemos de agradecer sin embargo al citado autor y su libro, el detalle con que ha reproducido nuestra Cruz destacándola de las demás y a la vez, la imagen que estamos seguros recuperamos, de la Cruz que existía en nuestro barrio de Ventalles, que también

fue destruida y que no se ha podido reproducir ocupando hoy su pedestal otra Cruz de estilo diferente.

Ya solo nos queda por decir, que quizás la última Cruz de Término que se levantó al viento, en los aires de toda España, sería la reproducción de esta Cruz de Término de Ulldecona, que por histórica, artística y monumental, fue escogida para formar parte del Pueblo Español, levantado en Barcelona con motivo de la Exposición Internacional del año 1929 y gracias a cuya instalación, pudo a su vez, reproducirse para volver a alzarse al aire de nuestros parajes con los que tanto armoniza y a los que tanto acompaña.

José María

ULLDECONA MITJAVÀL

Presentem ací un plànol no totalment científic però basat amb estudis i plànols antics que poden reflexar amb un bon percentatge la realitat de la Ulldecona tancada dins les seues murades; falten moltes dades per afinar-lo i fem una crida a tots els entesos que puguin aportar-nos tota mena de notícies al respecte. Volem retocar l'original i anar enriquint-lo en un intent de conèixer millor la nostra història.

ULLDECONA MITJAVÀL (i: l'ópez terré)
1:2.000

LITERATURA

Per Dolors Sanjuan Auba
Rosa Mª Poy Roda

Literatura catalana

L'escriptor català del S. XIX: NARCÍS OLLER

Narcís Oller nasqué a Valls (1846) dintre una família benestant i es formà en un ambient culte i lliberal. Estudià dret a Barcelona i durant la seva llarga vida —morí a Barcelona l'any 1930— alternà la pràctica de la seva carrera, com a procurador dels tribunals de Barcelona, amb les aficcions literàries. La seva biografia és la típica d'un membre de les professions liberals catalanes, d'un liberalisme moderat i un catalanisme conservador. D'aquesta burgesia catalana només el distingia la seva actitud d'observador crític que volia transformar en material literari el món que el voltava.

Oller s'inicià dintre el món literari utilitzant la llengua castellana. Al 1877, l'esdeveniment dels "Jocs Florals" i la influència del grup de la "Renaixença" donen lloc a Oller a prendre una important determinació: D'utilitzar com a únic mitjà d'expressió la llengua catalana. Cap a la mateixa data, la lectura d'autors francesos, les relacions amb Josep Yxart i Joan Sardà i la influència del realisme castellà li descobriren les possibilitats creatives que presentava la literatura realista i el convenceren que aquesta era el tipus de literatura que calia practicar per tal com era el que millor expressava la societat en que vivia. Aquestes dues decisions donaren lloc a un fet decisiu: l'entrada en contacte creatiu amb la línia de la literatura europea (NOVEL·LA REALISTA).

— EVOLUCIÓ LITERÀRIA —

Es diferencien tres etapes dintre la línia d'evolució del nostre escriptor:

1ª REALISME—ROMANTICISME: Període d'aprenentatge i participació en revistes de llengua castellana.

Obres

"CROQUIS DEL NATURAL" (1879)

"SOR SANXA" (1879) —Premiat als Jocs Florals—

"ISABEL DE GALCERAN" (1880) —Premiat als Jocs Florals—

"LA PAPALLONA" (1882) —Novel·la que el llançà a la fama—

(Coneixement del realisme francès)

2ª REALISME—NATURALISME: Període de consolidació com a autor.

Obres

"L'ESCANYAPOBRES" (1884)

"VILANIU" (1885) —Continuació d' "ISABEL DE GALCERAN"—
"FEBRE D'OR" (1890-1892)

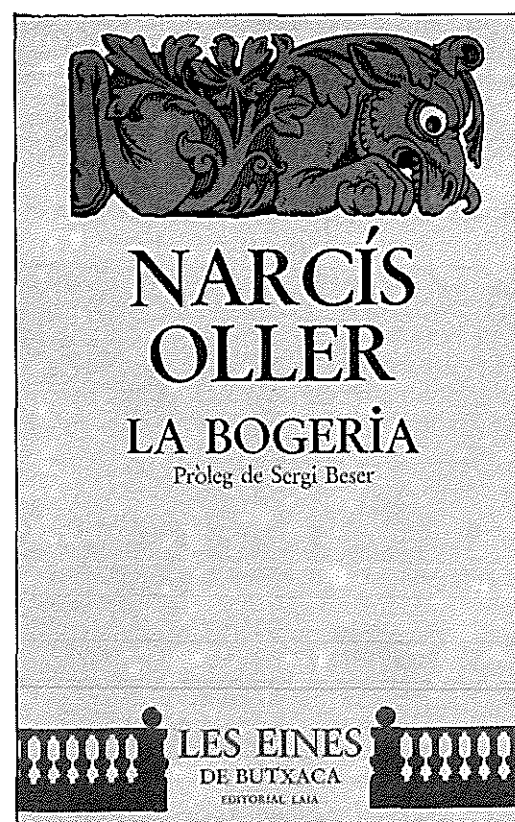
Aquí es tanca el període més fructífer novel·listicament d'en Narcís. Després de "FEBRE D'OR", coincidint amb la crisi que la novel·la realista experimenta a Europa, Oller s'aparta paulatinament de la creació narrativa.

3ª REALISME—MODERNISME: Les dues novel·les següents i últimes, "LA BOGERIA" (1899) i "PILAR PRIM" (1906), són representatives de les temptatives de la novel·la europea de finals de segle per buscar uns camins nous a la narrativa, una vegada s'havia donat per esgotat el model realista, que culminava en el naturalisme francès.

En "LA BOGERIA" es produïa la ruptura amb el model de novel·la establert pel Naturalisme, però no amb els principis d'aquest moviment, els quals passaven a ser matèria temàtica del text. Curiosament, mentre aquesta fou escrita en un període curt de temps, "PILAR PRIM" va ser l'obra a la qual s'hi dedicà més i la que li va exigir més esforços. En ambdues obres, la narració passa a segon terme, concentrant-se la importància del text en la descripció psicològica dels personatges.

Narcís Oller fou reconegut pels més importants escriptors europeus de la seva època. Moltes de les seves obres es consideraren model dintre la seva línia literària. Se'l considera, per tant, com el millor escriptor català del segle XIX.

Rosa

Literatura castellana

PIO BAROJA

● Néix a S. Sebastià i estudia Medicina a Madrid, doctorant-se amb una tesi on tractava el dolor.

Va treballar com a metge però molt aviat ho deixa i marxa a Madrid on comença a tenir contactes amb escriptors.

La seva etapa juvenil és, potser, la més activa. Ingresà a la Reial Acadèmia de la Llengua. Quan arriba la Guerra Civil, marxa a França assustat, tornant al cap d'un mes i fixa la seva residència a Madrid, on mor l'any 1956.

En quant a la seua personalitat, cal definir-lo com un home solitari i amargat. Sota una façana tranquil·la i malenconica s'amaga un món ple de tristor i amargura.

Era un home individualista i pesimista. A la vegada va ser un home altament pacífic, encara que als seus llibres ens demostra un gran gust per l'acció.

Baroja era conscient de la impotència de l'home: l'home no pot canviar res. Això el porta a l'aïllament i a la soletat. Atacà durament la crueltat i encara que a les seues obres protestava contra tot, sempre ho feia amb una gran ternura de cara als marginats i desvalguts.

Era "antidogmàtic": renegà del matrimoni, defençant la prostitució. També va despreciar l'Església, anti-clerical i apolític, rebutjà també la democràcia.

No confia en l'home, la vida és un absurd i no té gens de sentit.

Les seves idees provenen de la filosofia d'Schopenhaver i estan marcades per l'abúlia vital, l'alienació i la impotència de l'home.

Així podem veure en aquest home l'eterna contradicció entre l'abúlic i l'agressivitat davant l'injust.

● Per una altra banda cal esmentar la seva concepció de la novel·la. Pio Baroja, no estava d'acord amb el tipus de producció literària que existia.

Per a ell la literatura i l'art en general s'ha d'inspirar en la realitat.

L'estil més adequat per a ell és expressar-se de forma, directa, breu i precisa.

S'ha acusat a Baroja de ser trivial però això no és així. Les obres d'en Pius eren de format senzill però molt pregones, amb gran capacitat de síntesi.

Les seves obres donen la impressió de desordre, però... la vida no és així?

Algunes de les seves obres són: El mayorazgo de Labraz, Zalacaín el aventurero, La busca, Las inquietudes de Shanti Audía, Los pilotos de altura... etc.

Però també, i com no, El árbol de la ciencia que és el llibre, potser millor de l'autor.

EL ARBOL DE LA CIENCIA

(L'arbre de la ciència)

"El árbol de la ciencia, es, entre todas las novelas de carácter filosófico, la mejor que yo he escrito".

● Aquesta obra, té abans de tot, caràcter autobiogràfic. La trama central, de la novel·la és el desenvolupament de la vida d'Andrés Hurtado, un personatge perdut dins d'un món absurd i enmig de circumstàncies adverses.

No és més, que la trajectòria vital de Baroja.

El protagonista es sent "reconcentrado y triste"; "con un vacío en el alma". Tot el que l'envolta li produeix un malestar físic.

Els ambients de la novel·la ens mostren clarament com es vivia a l'època: cafès cantants, els hospitals... etc.

També la descripció del paisatge de tipus impressionista amb pinzellades fortes i d'una vivacitat impressionant.

Tots els ambients i personatges representen la realitat i la mostra de la societat espanyola del moment.

És una denúncia a la pobresa cultural del país, i el despreci per la investigació que encara perdura ara.

Però més lloc ocupen els aspectes socials: misèries, lacres socials... producte d'una societat que Andrés voldria veure desfeta.

Apareix la crítica al món rural, al món de la ciutat... etc.

El protagonista acaba pensant: "La verdad es que, si el pueblo lo comprendiese, se mataría por intentar una revolución, aunque ésta, sea sólo una utopía".

Així podem veure que no ens trobem d'una novel·la política, sino filosòfica.

És una obra amb grans problemes existencials. Amb aquesta obra, Baroja, ens mostra un dels principis de Darwin: "la lluita per la vida".

"La vida, es una lucha constante, una cacería cruel en la que nos vamos devorando unos a otros"

(El árbol de la ciencia)

El final és, tràgic per al protagonista que seguint els postulats d'Schopenhaver intenta acabar amb la voluntat de viure.

● Cal llegir aquest llibre per a comprendre a la perfecció a l'autor. Cal posar-se dintre de cada personatge per a poder viure i entendre les seves reaccions.

Pius Baroja ha estat un dels millors escriptors de la narrativa contemporània. Ell ha sabut aglutinar tendresa, abúlia, aventura i protesta en cada una de les seves obres.

— Com a home va saber comprendre el nostre món: injustícia, amor,... una mica de tot.

— Com a autor ens va demostrar que sabia lligar forma i contingut arribant a crear obres meravelloses.

Baroja ens va assabentar d'una cosa: no podem ser totalment feliços si l'alienació ha entrat en les nostres vides, però tampoc podem lluitar per canviar res; hem de ser conscients de l'alienació i hem de suportar-la amb abúlia i indiferència.

DOLORS SANJUAN

Tiempo de vivir _____ por Vicente Roig

Puntos de vista... Sobre el aborto

Hblar de aborto es hablar de vida. Hablar de terrorismo es hablar de muerte. En ambos casos el lenguaje que se emplea es claro: Vida o Muerte.

La batalla del aborto que se planteó en el Parlamento por las distintas fuerzas políticas allí representadas creo que refleja el sentir nacional por este moderado proyecto de ley de despenalización del aborto, elaborado por el Ministro Fernando Ledesma que defiende el derecho fundamental de la Sociedad a que las muy respetables doctrinas religiosas no invadan el terreno de la legislación de un Estado democrático.

En la Ley de Ernest Lluch se despenaliza el aborto en tres casos concretos: violación, grave riesgo de la mujer embarazada y peligros de malformación en el feto. Yo me pregunto ¿No es moderadísima una ley que autoriza el aborto en los tres casos mencionados? Todos estamos naturalmente a favor de la vida, creo que sin excluir a nadie. Pero considero peligrosa la práctica de la doble moral de quienes no condenan las torturas y muertes que se producen en países de régimen no democrático.

Hay una realidad palpable: el hecho social, la gran cantidad de abortos que se realizan en España de forma clandestina y en las Clínicas de Londres, de Amsterdam y París, etc. etc.

Según datos del Ministerio Fiscal las mujeres que abortan en España son más de trescientas mil al año, de ellas mueren entre dos mil y tres mil. Es verdad que la mujer primero decide abortar y después escoge los medios. Si encuentra un medio que le merece confianza lo utiliza, pero si encuentra un medio que no lo es también lo usa. La diferencia puede estar que pueden morir en España tres mil mujeres por abortos mal utilizados, mientras que en los países donde el aborto está regulado el índice de riesgo es menor que en el embarazo y el parto.

He leído que más de tres mil mujeres han recurrido a los servicios de una clínica particular, aquí en España, para abortar. Todas españolas y probablemente algunas de familias honorables y bien conocidas. A veces los que más en contra de la ley están, menos caso

hacen de ella, acudiendo a los lugares apropiados, ilegales o no —por supuesto— que les puedan solucionar sus "embarazosos" problemas. Yo supongo que el aborto no es deseable. Y si no que se lo pregunten a la cantidad de mujeres que han vivido en su propia carne tan lacerante drama.

Como Alianza Popular ha presentado ante el Tribunal Constitucional un recurso previo de inconstitucionalidad contra la Ley, no me gustaría que, en este caso la Ley del aborto siguiera los pasos de la LOAPA en el Tribunal Constitucional.

El Gobierno, para mi, no hace sino despenalizar lo que solo puede estar penalizado en la conciencia de nosotros mismos, de los ciudadanos que integramos la Sociedad.

Caballo de cartón cojo

*Ni corto ni perezoso
aquí está el tema
por viejo: Vergonzoso
por nuevo: Que da Pena*

*Cada cual, tras sus cristales
ve las cosas... a su modo
y se monta en sus "verdades"
Caballo de cartón cojo*

*Hacer el avestruz
no soluciona problemas
Quién no quiere dar a luz
da trabajo y dinero
traspasando las fronteras*

*Abortar es cortar
las raíces de un sueño
Aceptar o renunciar...
Meditemos muy bien primero.*

XAVI GAUXACHS
14-7-83

BELLEZA

Tratamiento para las pieles grasas

En esta página hablaremos de las pieles grasas. La piel puede ser ligeramente grasa, grasa y seborreica. (Existe el problema del acné dentro de estas características, pero hablaremos de él en un capítulo aparte).

Las pieles grasas son muy delicadas de cuidar, ya que su flujo natural de grasa dilata mucho el poro, forma una textura gruesa de piel, su color es a veces grisáceo o amarillento. Si este sebo es excesivo, obstruye los poros y se forman las espinillas, con tendencia a la infección. Este problema puede ser en toda la cara o solo en zona central.

La piel grasa puede existir por problemas hormonales, sistema nervioso excitado, y al igual que las demás clases de piel, también hereditario.

Como consecuencia de esta grasa, la composición superior de la piel se modifica: disminuye la sudoración, es más alcalina y se vuelve más áspera al tacto con la consiguiente descamación (pielecitas). Puede irritar los surcos de la nariz, haciéndose esta roja y descamada.

El efecto de una piel grasa, es a simple vista, de un brillo permanente que además no permite la fijación del maquillaje demasiadas horas.

Si en el escrito anterior indico la importancia de la limpieza de la piel, ahora lo repito y os aseguro que es imposible este mantenimiento y control sin esta medida que precisa noche y mañana.

La primera y agradable sorpresa será ver como desaparece este color grisáceo o amarillento que nombro al principio y que cambia por un tono más rosado y natural.

La crema limpiadora debe tener en su composición productos que limpien la piel en profundidad pero que no sean detergentes. Una piel grasa puede ser muy irritable si se usa un producto demasiado abrasivo con la intención de arrastrar la grasa.

Por la noche: Aplicar una cantidad suficiente de limpiadora en el cutis y con la yema de los dedos previamente humedecidos con agua formar pequeños círculos y trabajar bien la piel. A continuación con una esponja y abundante agua. Luego aclarar.

Algo que va muy bien es aplicar un poco de limpiadora sobre la piel con un cepillo de cerda natural (este debe ser suave y especial para este tratamiento). Humedecer el cepillo con agua, aplicar encima un poco de limpiadora y efectuar un suave y rotativo cepillado por todo el cutis. Es muy efectivo porque vacía con gran profundidad la polución y la grasa del poro.

Os recomiendo usarlo una vez por semana según la calidad de la piel y si no hay granitos. Siempre aclarar con mucha agua.

— Luego pasar por todo el rostro un algodón impregnado de tónico cuya función es terminar de lim-

piar, de ayudar a cerrar el poro y de dar firmeza a la piel. No olvides esta loción, sin alcohol si hay deshidratación, y con muy pocos grados si hubiera algunos granitos en la zona central. Secarlo a presiones.

— Aplicar una crema específica que purifique la piel eliminando puntos negros y espinillas que se van formando por exceso de grasa.

Puede ser muy conveniente, según la edad, alternarlo con cremas de tratamiento condicionadas al estado de la piel.

Para una piel grasa una crema de noche será regeneradora de las células, altamente hidratante, revitalizante, reconstituyente o estimulante.

Su textura será fina y fluida para que penetre bien en la piel y que no aporte grasa.

— Insisto en que también aquí pueden valer los tratamientos ampollas de "shock" en los cambios de estación. Por la mañana, después de limpiar la piel usar una buena hidratante que impida la pérdida de agua de su piel, sobretodo ahora en invierno en que la calefacción la deshidrata y provoca la formación de pielecitas. Una piel puede ser muy grasa y en cambio faltarle hidratación.

La mascarilla es un complemento muy importante en el cuidado de esta clase de piel. Su función es aclarar el color de la tez, desincrustar y cerrar los poros y proporcionar belleza al reposar los rasgos. Antes de usarla limpiar la piel y aplicar la mascarilla y transcurridos 15 minutos retirar con abundante agua.

Para finalizar te diré que si llevas una higiene de tu piel con constancia, tu maquillaje podrá durar más horas y tener menos brillo.

También que la piel grasa tarda mucho más a envejecer debido a que es más gruesa y se mantiene por más tiempo firme y elástica.

Pepita Querol
Esteticista Diplomada por la Generalitat

COMENTARIO DE CINE

Per Angel Millan Sanz

"CARROS DE FUEGO" de HUGH HUDSON

«Lo importante no es ganar, sinó participar»

Este es el lema olímpico que implantó el barón de Coubertain, lema lógico si pensamos que son muchos los atletas que participan en una competición y sólo uno el que gana, por lo que de alguna forma se han de resignar por no ser el mejor.

Sin embargo, esto no parece tener nada que ver con los protagonistas de esta película que, aunque por razones distintas se marcan como única meta el vencer.

Es hermoso constatar el instinto de superación, la lucha sin desmayo puesta a contribución

para lograrlo, ya sea motivada por unas profundas convicciones religiosas, por superar diferencias racistas, o por el deseo de demostrarse a uno mismo que se es el mejor.

Quizás sea en el atletismo donde aún es posible ganar gracias al propio sacrificio sin tener (Comparándolo con la vida) que pasar por encima de nadie ni de jugar sucio con tal de llegar a lo más alto.

No obstante, el resultado final siempre es el mismo; para que haya un ganador tienen que haber unos perdedores.

Esta conclusión nos llevaría a unas reflexiones que

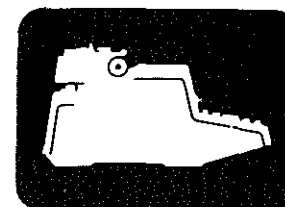
no creo sea este el lugar para ellas.

En cuanto a la película como tal, me parece que está hecha con gran seriedad, quizás adolece de una pérdida de ritmo en algunos momentos, pero los aciertos superan con creces a los errores.

A destacar la gran ambientación (Con todo el sabor de las universidades inglesas), el color, con una luz excelente, una buena interpretación y una música sensacional, que, sin ninguna duda, lleva al triunfo.

Angel Millán

Sólo uno consigue la victoria

COL. LABORACIONS

18 de Octubre, SAN LUCAS

por M.L. Galarza

A quien o quienes incumbió a raíz del asentamiento de los ulldeconenses en la Foya de la Dominatura -1222-, la misión de elegir Patrón para la nueva parroquia, hay que elogiar su acierto y sabiduría. Bien amparada estaba la Villa so el patrocinio de Vfrgenes: la de Santa María de los Angeles allá arriba en el Castillo roquero, la del Humilladero o Loreto en la Puerta de Vinaroz y allí donde la Sierra del Montsiá hace embudo con la de la Ermita, la Virgen de la Piedad. Convenía ahora para completar el ciclo y precaverse de tanto azote como suele afligir a los pueblos, el patrocinio de un Santo, de un santo de envergadura pero cuyo talante vocacional rimara con el natural artístico y creativo de los nuevos feligreses. ¿Acaso la Villa no se hallaba encartada en una vega tupida de verdor perenne que incita a la contemplación y al ocio bien entendido? Nada de un santo catastrófico y sombrío de los que para sofocar el aguijón de la carne se revolcaban entre zarzas sino un santo de carne y hueso, creativo, de los que no se mataron a trabajar ni rezar y tan sensible a las cosas de Arriba como a las inquietudes artísticas.

La elección recayó en Lucas. No alcanzó a ser apóstol de Jesús, pero siguió tan cerca sus pasos que la Virgen a quien conoció, le contó bastantes cosas. Dos alusiones a la naturaleza femenina tan desdeñada entonces hace Lucas al decirnos cómo Ella: "meditaba y conservaba cuanto acaeció ante sus ojos". Quizás en este aspecto supere a los otros tres evangelistas y bien probado queda su culto a la amistad y celo profesional de médico acudiendo varias veces a la cárcel en que se hallaba Pablo acosado de dolencias.

Pero hay algo en que con el debido respeto a la simbología bíblica me permito discrepar con el perdón de los sabios de la Iglesia y es el que la figura de toro que acorde con la visión de Ezequiel se ha personificado en Lucas no encaja con su temperamento. No hay tal ímpetu de fuerza salvaje en su carácter. Fue Lucas persona culta, doctor, literato, también se dice pintor y su influencia es tal que a partir de su intervención literaria —se le atribuyen Los Hechos de los Apóstoles— la divulgación del Evangelio se hizo en base a la lectura bíblica, evitando la transmisión oral que al correr de los años reportaron tanta heregía. A este fin y preliminarmente se informó con todo esmero recogiendo el material evangélico de sus maestros, especialmente de María y de San Pablo. Así pues además de ser su evangelio el más documentado de los cuatro, posee la singularidad de que sus relatos nos llegan al corazón. Renán dice que el libro de San Lucas es la obra más hermosa que existe por su ordenamiento literario y narración cronológica de sucesos.

Y si en los años 1222 en que nace la "segunda o tercera" Ulldeconia ya la aureola de Lucas brillaba

con tal prestigio, los siglos transcurridos desde entonces no han sido esponja en pizarra de escuela y apreciamos como el patrocinio de Lucas se acepta por los artistas del mundo cristiano y cómo fruto de esta inspiración el vecindario de Ulldecona, apenas deshabitado el Castillo crea la escenificación de obras cual "El Devallament de la Creu". Fue un nuevo status social el que se reveló en estas gentes. No quita el que no se reconocieran sus bendiciones agrícolas cristalizadas en el adagio catalán: "Por Sant Lluc sembra en moll o en asciut" y muchas gracias por ello. Ahí está la vega florida que centuplica cuanto se siembre. Pero dando al César lo que es del César, el ulldeconense por encima de elementos tan prosaicos rinde culto al teatro, música, canto, artes plásticas, literatura, belleza, etc. Sostiene tres publicaciones literarias, una coral, Orfeón, Pasión, centros culturales y en toda esta fermentación espiritual, no subestimando las cualidades de los nativos, algo y aún "algos" deben achacarse a la influencia de San Lucas cuya simbólica imagen sofocada por numerosos nidos de golondrina, contempla desde la cornisa del vestíbulo exterior del templo, los andares e inquietudes de cuantos viandantes pasan y repasan al día ante el templo parroquial.

Y en este idílico 18 de Octubre, "todo alegría y paz" según Don Lorenzo el párroco, la imagen de Lucas y el Toro escoltada por seis curas, seis monagos, autoridades en corporación y mucho pueblo, del que le gusta sopesar las cosas, tanto las de tejas arriba como las de tejas abajo recibió en su 962 aniversario de la fundación de la Vila Nova, un homenaje sentido de amor y agradecimiento.

San Lucas, no dejes de ayudar a Ulldecona; sus gentes te son leales.

ORFEO ULLDECONENC

El passat dia 16 d'octubre i com a acte de les Festes Majors de Sant Lluç, l'Orfeo va organitzar un concert amb la col.laboració de la coral de San Cugat del Vallès.

Aquesta vetllada va tenir un apartat especial que va ser la presentació de cara al públic d'Ulldecona i comarca de la secció polifònica de l'Orfeo Ulldeconenc que com ja vam explicar en un anterior número, es tracta d'un grup de noies (i pot ser també nois) del nostre Orfeo que amb intenció

d'ampliar la tasca i les activitats del mateix, s'han agrupat per a cantar polifonia... i més avant lo que sigui, és a dir, per a poder crear noves seccions i fer noves coses.

Aquest concert, que per cert, va cantar amb prou assistència de públic, cosa que agraïm, va ser en caràcter d'intercanvi ja que el proper dia 13 de Novembre l'Orfeo viatjarà a S. Cugat i el dia 20 a S. Andreu de la Barca per a cantar junt amb els orfeons d'aquests dos llocs. Seguint amb el concert cal esmentar la bona actuació de l'Orfeo invitat i la també emotiva actuació del nostre Orfeo.

Però potser cal posar-hi més èmfasi en la presentació de la nova coral. Perquè, senyors, s'ha d'animar al que puja, i ajudar-lo en tot.

Aquestes noies, cal dir una cosa: ho van fer bé... sí, sí, ho van fer molt bé... però ens falta gent, gent jove amb ganes de treballar.

Cal dir, que van —malgrat els nervis— comportar-se amb gran dignitat (i parlo de dignitat musical) damunt l'escenari, fent gala de magnífiques veus... a les que potser els manca una mica d'educació musical.

La coral, la dirigeixo jo, i no és falta de modèstia que ja escrigui aquestes coses, sinó falta de col.laboració per part de la junta... bé, així sempre em podre lloar més... no? Com deia, el concert va ser tot un èxit, tothom ens felicitava o millor, les felicitava (perquè jo no vaig cantar). Queda poc per dir, l'Orfeo continua i la secció de la que jo em vaig fer càrrec també...

Felicitats Orfeo Ulldeconenc, felicitats a vosaltres per dues bandes noies... seguiu així, i tots vosaltres, els qui esteu a casa, animeu's, és molt bonic...

DOLORS SANJUAN

Asociación de Jubilados y Pensionistas de Ulldecona

M. Vidal Barrera

"Ya tenemos el Esplai"

Ya tenemos terminado el Esplai que después de 3 años de haberlo solicitado, nos lo ha concedido la Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorro. Me tomo la libertad en dirigirme a la Caja de Pensiones en nombre de todos los Jubilados y Pensionistas de Ulldecona, para darles las más expresivas gracias.

Lástima que haciendo tres meses que está terminado, no podamos disfrutarlo.

No voy a mencionar quién o quines tienen la culpa. Es verdad que hubieron unas desavenencias no quisiera que hubiera algún mal entendido por parte alguna. Si por mi parte creo que desde el principio no se empezó como en verdad se esperaba, no creo fuera desacertado en no llegar a un acuerdo positivo. A la vista de la mayoría de Jubilados de Ulldecona, creen que ha habido partidismos. Si así fuera, hay que darse cuenta, que el único Propietario del Esplai, es la Caja de Pensiones y ésta, lo ofrece a TODOS los Jubilados mayores de 60 años, y a los que por invalidez, cobran una pensión. De momento y dentro de muy pocos días, (quizás cuando llegue a la calle esta Revista Ulldecona, ya estará abierto) se piensa abrirlo la misma Caja de Pensiones, por medio de un señor y una señora nombrada de la misma Caja de Pensiones. Ha sido una pena que después del ofrecimiento del Esplai, tu-

viera que perjudicarse, al tener que desplazar a dos funcionarios de la misma Caja. En fin, lo hecho, hecho está. Ahora solo esperamos que podamos relacionarnos todos, amigablemente y sin ninguna clase de rencor ni odio. Si en verdad queremos todos lo que deseamos, que es vivir con tranquilidad hay que dejar a la calle, todo lo malo que tengamos, antes de entrar a nuestro Esplai. Una vez dentro, nos sobrarán el odio, el rencor, el orgullo, etc. Así, como cualquier clase de ideología que tengamos. Será la única forma, en poder disfrutar de paz, bienestar, buena armonía, buena amistad y compañerismo. Si aún teniendo razón se afloja en vez de tirar, todo irá bien. Si hay alguno que hoy, mañana y pasado busca complicaciones que puede causar riñas, disputas o descontentos, se le deja solo, para que lo ponga en tratamiento. Cuando uno se encuentra bien y a gusto en cualquier sitio, se dice: ESO ES UNA BALSA DE ACEITE. Pues precisamente esto necesitamos todos en nuestro Esplai. A nuestra edad, los disgustos y las riñas, nos atacan a la salud. Nosotros, necesitamos tranquilidad, paz, buena cara y alegría. Para no disfrutar de estas buenas cualidades, nos volveremos a casa. Cosa, que por nada del mundo, quisiera que llegara el caso. ¡JUBILADOS! ¡TODOS A NUESTRO ESPLAI!

HISTÒRIES D'AHIR, D'AVUI, DEMÀ, D'ULLDECONA...

Es sorprenent el nostre poble, nosaltres mateixos som sorprenents. Capaços del més gran, i capaços també de fer els ridículs més grans. Capaços de fer un pantà pagant anys i anys, i incapaçs de col.laborar anant a un ball.

Si el dia d'aquest célebre ball «per a fer diners», allò hagués estat de gom a gom, ningú s'hauria sorprès «El poble respon quan vol quelcom» hauríem dit. Però l'estar com estava també és normal tractant-se d'Ulldecona.

No sé quines característiques racials debem tenir, si és que en tenim cap, que ens fa construir casals com l'Orfeo, Pantans, Polis, Cooperatives, i ens fan abandonar enfront de coses mes senzilles i menys complicades. De tota manera, Ulldecona porta ara temps sense tenir entre mans una gran empresa comú, una empresa que desperte del somni a tants i tants. Ja que sabem que un camp de futbol no és aquesta gran empresa, però és un primer pas envers noves coses en benefici de tots. Per a fer pistes d'atletisme, velòdroms, piscines i no sé quantes coses més que em deia un somnia-truites, cal primer fer un terreny de joc per als que ARA ja juguen a futbol, després podrem fer més coses si les necessitats ho demanen.

Hi ha qui diu que cada poble té el que es mereix, però això només és cert a mitges, jo més bé diria que a cada poble hi ha gent que no es mereix lo que te perquè no ha fet res per a tenir-ho, perquè ho té mercès a la suor i l'esforç d'ignorats convilatants. I jo diria també que h'hi ha molts que es mereixen molt més del que tenen, que el seu esforç no s'ha vist correspost. És trist però real, i així estem.

Bé, i què cal fer a partir d'ara? Plorar? Abandonar la iniciativa? No companys no, per a fer això ja n'hi ha prou a n'aquest poble, de plorons que no foten cop en sobren a Ulldecona, el que manca és gent decidida i amb ganes malgrat entrebancs i malgrat la «col.laboració» del veí, del amic.

Davant les dificultats el fàcil és plegar, aquí rau el quid de la qüestió en totes les obres públiques o privades que es fan. Totes han tingut problemes i grossos. Parlant del Pantà, algun dia en sortirà la història i veure la quantitat de problemes, embolics i entrebancs que han hagut de superar uns quants, no molts, massa pocs convilatans nostres. I avui la bassa gran és un orgull per a tot el poble, ara ja és de tots, com en realitat ha de ser, però com poquets hi han col.laborat i tingut fe del principi al final, sobretot en les hores amargues.

Pensant en això i en moltes altres històries d'ahir i d'avui de la nostra antiga, jove, trista i alegre Ulldecona, he pensat que lo del ball dels 50.000 duros no era res, simplement una primera pedra una mica cara i au. He pensat que calia passar de llarg i seguir endavant, a la llarga una anèdota més per contar. I he oblidat ràpidament a tots aquells que aquella nit fent ús del seu dret d'elecció, van preferir no acompanyar-nos, amics i amigues, jugadors del primer, del juvenil, de l'infantil (els que xafaran l'herba, vaja) els pares, mares, que ara rabien quan es rasquen amb l'herba actual, els socis, i tots aquells que han estat relacionats amb el futbol local i que continuament em preguntaven pel camp nou, i que des d'aquell dia ja no ho han fet més. He oblidat ja això i m'he

dit que sí, que inclús potser a pesar d'alguns, pocs per això, Ulldecona tindrà un camp de futbol nou d'herba, modest, però bonic i net, el més modern de la comarca, i el tindrà mercès a molts anònims lluitadors pel poble que mai exigiran res a canvi, ho tindrà mercès a tots aquells jubilats que s'han oferit per a treballar voluntària i desinteressadament, i això m'ha fet pensar que potser la gent d'abans són d'una altra pasta perquè la vida no els ha estat tan fàcil i còmoda com a nosaltres, i que saben el que és guanyar-se les coses. I Ulldecona tindrà aquest camp mercès a molts joves, no massa desgraciadament, mercès també a uns directius joves que la nit del ball només els hi faltava plorar. No hi estaven guerrejats en casos així, els venia de nou. Jo ja n'havia vist més així, jo ja pensava en el que calia fer més endavant, i ho tenia clar. Aquella sala buida amb dos grans orquestres fent bona música, era un repte, i no tinc costum d'abandonar així per la cara. El camp tiraria endavant, aquesta havia de ser la resposta, hi havia qui no es mereixia ni el de terra que tenim ara, però també molts es mereixen el millor, per aquests, els demés prou desgràcia tenen.

I la inauguració arribarà... i les bufetades per a col.locar-se als millors llocs seran grosses i si no ja m'en tornareu la contestació, i molt m'hi jugaria, però n'hi haurà molts a llocs que no els hi correspondran pel seu esforç. Aquell dia em quedaré a casa. No podria evitar la temptació de posar el «Reservat el dret d'admissió». I em quedaré també a casa perquè tot i passant de moltes coses, encara n'hi han que em revolen. Ulldecona tindrà camp nou, qui voldrà col.laborar ja ho sap, els demés ja saben també com no fer-ho, però el poble,

el futbol del poble no s'aturarà per aquestes misèries, al capdavall la lletra menuda de la mala història d'un poble. Al final només les obres resten, les obres que homes nous, amb nous horitzons i punts de vista aprofiten i agraïen.

I ull viu, queda clar que

tothom és lliure d'anar o no a un ball, això ja ho hem vist, però després cal tenir una mica d'elegància i no buscar els tres peus al gat. Vostre per seguir incordiant durant una bona temporada.

JOSEP-LLUÍS
MILLAN I MASDEU

Regidor d'Esports de
l'Ajuntament i President
del CF ULLDECONA.

P.D.: S'admeten suggerències, crítiques, etc. però sempre que vagin acompanyades de solucions concretes. Les simples savieses de cafè, doncs això, per al cafè.

ESPORTS

PER JOSEP-LLUÍS MILLAN

SUMARI

Nota oficial del C.F. Ulldecona sobre el Camp Nou.

Resultats del C.F. Ulldecona.

L'Handbol femení ja torna a rutllar.

Club Billar Ulldecona

NOTA OFICIAL DEL C.F. ULLDECONA SOBRE EL CAMP NOU

FUTBOL

Parlar de futbol aquest mes i no referir-se al tema del camp de futbol nou, penso que seria amagar el cap baix l'ala i no reflexar la realitat actual del futbol local. Per tant, apart de resultats i trajectòries esportives dels equips del C. F. Ulldecona, donarem un bon cop d'ull al tema esmentat, però des de dues vertents, d'una banda des de la diguem-ne postura oficial del Club al respecte, i de l'altra des del punt de vista personal d'un servidor, que completarà penso la visió oficial del Club. Som-hi, i si algú és molt sensible que pare de llegir ara.

1. El C.F. ULLDECONA conscient de la necessitat total i absoluta de comptar amb unes instal·lacions adequades per a la pràctica del futbol, i fent-se ressò de les aspiracions de gran part de la població al respecte havia cavilat els possibles passos a donar en principi per a fer realitat aquestes aspiracions.

2. Aquests passos inicials foren exposats a l'Assemblea de socis i simpatitzants celebrada a l'Orfeó el 13 d'Octubre proppassat, amb assistència també dels Srs. JAUME ANTICH, Alcalde de la Vila, i ANGEL LABERNIA en representació de l'Ajuntament,

que donaven així el suport al club.

3. Tots els possibles mitjans d'obtenir diners foren ben vistos pels socis assistents a l'Assemblea, que al mateix temps aportaren les seues idees al respecte i nombraren una Comissió per treballar conjuntament amb Directiva i Ajuntament.

4. La primera de les accions previstes per a començar a fer algun diner amb destí al camp era un ball a celebrar el dia 15 per la nit dins de les festes de Sant Lluc. Aquest ball va produir al Club un dèficit aproximat de 250.000 pts. Una primera pedra una mica cara.

5. Aquesta Junta Directiva, no cal ni dir que s'ha vist

sorpresa desagradablement per la manca total de col·laboració del poble d'Ulldecona en una obra que ha de ser de tots per a tots els que la vulguin aprofitar. La clatellada ha estat molt seria, i ara caldrà veure en primer lloc d'on surten aquestes 250.000 ptes. que s'han perdut, que tant costen d'arreglar, i tanta falta ens faran d'aquí no molt.

6. Finalment, només ens resta dir que quedem a la disposició de les iniciatives que respecte al camp nou puguin aparèixer, si algú té alguna idea realitzable tindrà el nostre suport. De moment tota la nostra preocupació resta concentrada en recuperar els 50.000 duros que ja portem gastats al camp. A la vostra disposició.

C.F. ULLDECONA

Emilio Gallardo,
un reforç per al primer equip

RESULTATS

PRIMER

9-10-83		
Ginestar	1-1	Ulldecona Heredia
16-10-83		
Ulldecona Vidal (2)	2-3	Independent
23-10-83		
Batea	2-0	Ulldecona
30-10-83		
Ulldecona	5-0	Bítem
Gauxachs (2),		
Ocaña, Vidal i		
Carapuig		

6-11-83		
Vilaseca	2-2	Ulldecona Heredia, i def. p. p.

Una mica irregular la marxa del primer, que sembla que ha millorat un poc darrerament, i que lluita per anar amunt adaptant gent nova.

JUVENIL

9-10-83		
Alcanar	0-3	Ulldecona
12-10-83		
Ulldecona	3-1	Rapitenca
16-10-83		
Ulldecona	2-1	La Cava
30-10-83		
Catalònia	1-2	Ulldecona
6-11-83		
Ulldecona	1-4	Tortosa

Tomàs Moro
un lateral amb futur

Bona trajectòria del Juvenil situat actualment en 2^{on} lloc darrera l'AMPOSTA. Forta ensopagada amb el Tortosa per mèrits propis i encerts rivals. Cal seguir treballant més.

INFANTIL

8-10-83		
Alcanar	7-1	Ulldecona
12-10-83		
Ulldecona	1-1	St. Jaume
15-10-83		
Ulldecona	0-3	Rapitenca
22-10-83		
Ulldecona	2-0	Roquetes
29-10-83		
Jesús y María	2-0	Ulldecona
1-11-83		
Ulldecona	2-0	Benihort
		(Amistós)

5-11-83		
Ulldecona	5-0	Aldeana

José Ramón Tomás
"Minguet" futbolísticament
capità de l'infantil

Recuperació de l'Infantil que acusa un millor joc, situació al camp i saber fer en definitiva, això sense arribar de moment a fer cap meravella, però tot pot arribar de seguir per aquesta línia.

ALEVÍ

8-10-83		
Campredó	0-2	Ulldecona
12-10-83		
Ulldecona	3-1	Masdenverge
15-10-83		
Ulldecona	1-2	Dertusa
22-10-83		
Ulldecona	-	C.C. Aldea
29-10-83		
Bítem	0-9	Ulldecona
1-11-83		
Ulldecona	2-2	Benihort
		(Amistós)

5-11-83		
Ulldecona	1-3	La Cava

Marxa normal de l'aleví perdent a casa amb els dos equips que van al davant però demostrant les possibilitats de futur i futbol de la majoria dels seus jugadors. És tot un espectacle veure a estones el joc d'aquests petits dimonis. El nombrós públic que assisteix als seus partits així ho pot atestiguar. Joan Tonda, el seu sofert "entrenante", en pot estar ben satisfet.

HANDBOL

Un equip femení del nostre Institut sota la direcció d'IRENE CALDUCH, està prenent part al Campionat Provincial Juvenil de 1ª Categoria.

Us oferim seguidament el calendari complet de la competició, i els resultats que s'han produït fins ara, esperant i desitjant que l'Handbol femení torne a agarrar la força que

va tenir fa pocs anys, i que s'agafe la seguida i no es trenque.

Calendari

1ª Volta

Ret. F.P. La Sénia — I.F. Ulldecona
8-10-83 a les 17.00 h.

5-5 Patí Rapitenc — I.F. Ulldecona
15-10-83 a les 16.00 h.

6-19 I.F. Ulldecona — B.M. Amposta
22-10-83 a les 17.00 h.

12-5 I.F. Ulldecona — H. Alcanar
5-11-83 a les 17.00 h.

H. Ribarroja — I.F. Ulldecona
12-11-83 a les 16'15 h.

I.F. Ulldecona — Amposta Athl.
19-11-93 a les 17.00 h.

2ª Volta

I.F. Ulldecona — F.P. La Sénia
26-11-83 a les 17.00 h.

I.F. Ulldecona — Patí Rapitenc
7-1-84 a les 17.00 h.

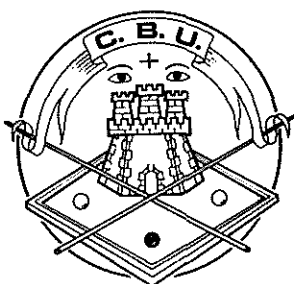
B.M. Amposta — I.F. Ulldecona
14-1-84 a les 17.15 h.

H. Alcanar — I.F. Ulldecona
29-1-84 a les 11.00 h.

I.F. Ulldecona — Ribarroja
4-2-84 a les 17.00 h.

Amposta Athl. — I.F. Ulldecona
11-2-84 a les 16.00 h.

Apart d'aquest equip, els seniors del CLUB JOVENTUT, tots ells joves a més no poder, venen entrenant dues vegades a la setmana a una bona colla de nois (15-20) i noies (20-25), tots els infantils, una tasca que se'ns dubte donarà el seu fruit a no tardar. I finalment, l'equip sénior del Poli, desfet ara per milis, etc. pensa tornar a funcionar a la propera COPA PRIMAVERA.

Billar Artístic

Fernández, Campeón de Catalunya

Ha començat a Ulldecona les finals del Campionat de Catalunya de Billar de 1ª Categoria Nacional en la modalitat de BILLAR ARTÍSTIC. Són 8 classificats, 8 primeres línies dins d'aquest esport i un d'ells, amb el que ens entrevistem, En Ricardo Fernández, el sots-campió del món d'aquesta modalitat de billar. Arribar a aquestes altures del billar, sots-campió mundial, això diu molt no? Com s'hi arriba? Quines competicions es segueixen per a ser FINALISTA a nivell mundial?

• Bé, primer has de jugar al billar i passar a primera categoria, has de participar en el campionat regional que et correspongui, en aquest cas a Catalunya, classificar-te per al campionat d'Espanya, quedar campió d'Espanya, perquè actualment nom és juga

un representant de cada País i quan el representant del nostre país jugués al campionat d'Europa quedar el primer o el segon o el tercer.

— On es va jugar aquest campionat al que vostè es refereix?

• Es va jugar al mes de Març a París, ara fa uns mesos.

— Voldria preguntar-li com és que va quedar segon? Seria fàcil dir que l'altre va jugar millor, és a dir, com es fa això, per punts o com?

• Va per punts; per punts perquè tots juguem contra un programa en les mateixes condicions i el que fa més punts és el que queda primer. No s'enfronta un jugador amb un altre i no podem dir que hi ha un jugador que t'ha guanyat, sinó un jugador que ha fet més punts que tu, és a dir, ha jugat més bé que tu.

— I això és la norma que es segueix també aquí a Ulldecona

• Exactament. Es fa així a tot arreu i a tota competició. La forma de jugar sempre és la mateixa.

— La persona que guanyi aquests campionats de Catalunya aquí a Ulldecona representarà Catalunya als campionats d'Espanya? I així al món? Ono serà així aquest any?

• Bé, fins ara ha estat així, aquest any sembla ser que la federació espanyola ha establert un sistema d'unes categories on uns jugadors ja són de primera categoria nacional on estan classificats per dret propi i uns altres jugadors faran un campionat classificatori. Això no és per vitalitat de la federació sinó perquè cada vegada hi han jugadors més bons i s'haurà de fer un campionat de 100 persones no? Llavors la forma de classificar-se s'ha de fer un campionat previ per completar el cupo de 8 ó de 10 ó de 6: El que es decideixi per al campionat d'Espanya, llavors hi han 4 ó 6 jugadors que són per dret propi primera nacional i cap de

sèrie i ja queden classificats automàticament i uns altres que jugaran una eliminatòria prèvia al campionat nacional.

— Vostè domina altres modalitats del billar?

• Be, hi havia una època en que demanaven per jugar a aquest joc demanaven fossis primera en algun altre, sinó no et deixaven ni començar a jugar. Actualment, doncs, no exigeixen res, però indiscutiblement això diria jo que és la fórmula i del billar, vull dir, si un no sap conduir no li deixen portar un cotxe que corre molt, és quelcom similar.

— És a dir, vostè creu que té més dificultat a lo millor que altres modalitats o en definitiva cada modalitat té els seus problemes?

• Té més dificultat d'execució i altres modalitats tenen més dificultat d'enfrontament, de lluita, de temple, són diferents, és com si diguéssim un corredor de cotxe i un de bicicleta. Són dues coses diferents.

— Però pot-ser tenen més espectacle cara al públic?

• Bé jo penso que la modalitat de billar artístic porta un ritme de joc més ràpid i més d'acord amb la capacitat d'atenció moderna. No hi ha cap dubte que és l'espectacle del billar.

— I per arribar a tenir un domini com el que té vostè

quantes hores d'entrenament significa al dia?

• Per arribar a aquest nivell moltes. Requereix un esperit de sacrifici en quant a que no vas a distreure't sinó a cansar-te entrenant, en assajar una posició, en estudiar-la, etc. en definitiva a aprendre, ara, quan ho saps, et pots permetre uns certs luxes: Entrenar-te quan hi ha campionat i no entrenar-te quan no n'hi ha... però per jugar fa falta constància.

— I vostè, ara que està dalt i veu tot el que ha fet, creu que té una compensació?

• Je, je!!! aquesta és una bona pregunta. Penso que quan s'arriba dalt no et sents compensat però mentre estàs pujant crec que penses que sí que ho seràs.

— Senyor Fernández, ja com a final: Vol dir alguna cosa més?

• Simplement que sobre la taula és on s'ha de demostrar el joc i espero que tots ens divertim molt veient aquesta modalitat que al cap i a la fi és espectacle.

— Bé, confiem que així sigui i que aquests mestres, aquests artistes del billar artístic que ofereixen, que estiguen inspirats en aquestes finals i que ofereixen un bon espectacle que pugué ser com un brillant record dins la història del Club de Billar Ulldecona.

